

YENİ GÜNÜN GETİRDİĞİ MESAJI ANLAMAK (Recognizing Your Day And It's Message)

1. Uzun süredir sizlere vaaz ediyorum, Bu hafta paylaşacağımız bölümü okuduğumuzda halk için Kutsal Kitap şöyle bir ifade kullanmaktadır. "*zafer havası içinde*" Firavun zafer havası içinde ilerleyen halkın peşine düştü. Her şey harikaydı tekrar Tanrı'ya ibadet ediyoları tekrar Tanrı'yı yüceltiyorlardı, cunku Tanrıları onlara yıllardır Mısır Firavununa köle olarak çalışıp alamadığı haklarını yani altınlarını gümüşlerini aldırılmış, ayrıca Tanrıları artık onları özgür olmak için çağırılmıştı, ama Tanrının önceden bildiği gibi firavun inatçılık yaptı.
2. Halkın kaçtığı Mısır Firavunu'na bildirilince, firavunla görevlileri onlara ilişkin düşüncelerini değiştirdiler. Biz ne yaptık onları salıvermekle kölelerimizi kaybettik dediler. Ve malesef herşeyi her belayı unuttular, hatta çocuklarının ölümlerini unuttular, hatta Tanrının gerçek Tanrı olduğunu unutup, tekrar şeytanın ayartısı ile halkın, başka bir deyişle Tanrının çocuklarının peşlerine düştüler, evet onları bulup tekrar Mısır'a getirmek gerekiydi, karşı koyanlarıda öldüreceklerdi, Ama firavun ve çevresindikeler birşeyi malesef unuttular,
3. Tanrı'yı, çünkü israililerle oradan çıkaran, güçlü ordular, güçlü krallar değil Rablerin Rabbi, yüceler yücesi Yahve olan Tanrımızdı, ve Rabbimiz şöyle demişti. Mısırdan çıkış ;halkım İsrail'i ordular halinde Mısır'dan çıkaracağım., yani Tanrı umarım çıkarabilirim, umarım yapabilirim değil, çıkaracağım demişti,
4. Ve halk neşeyle yolda giderken Kızıldeniz yakınlarına geldiklerinde arkalarına bir baktılarki, eyvah Firavun en güçlü askerleri ve savaş arabaları ile peşlerinde tozu dumana katıp geliyordu, ne olacaktı şimdi?, tüm sevinçleri yarım kalmıştı sanki, hepsini öldürecek kalanlarıda tekrar köle olarak alıp daha ağır işlerde çalıştıracaklardı,
5. ve halk bu korku ve endişe ile hemen Musa'ya gelir, "Offf musa nedir senin bize yaptığın keşke mısırdı kalsaydık, mısırdı çok çalışıyorduk ama en azından yiyecek ekmeğimiz vardı, Mısırdayken en azından ölecekte olsak ecelimizle ölecektik ama şimdi burada bizi firavun öldürecek diyerek Musaya çıkıştılar,"
6. Musa ise onlara korkmayın dedi, neden korkuyorsunuz? Yerinizde durup bekleyin Rab sizi kurtaracak, bugün gördüğünüz bu mısırlıları bir daha görmeyeceksiniz dedi, Rab sizin için savaşacak siz sakin olun yeterki,
7. Ve Musa doğru bir davranış sergiledi, ve onlara tanrıya güvenmelerini söyledi, aslında Musada bu sözleri sanki bir dua gibiydi, Tanrım yapacaktır demekteydi, ve Tanrı onun bu duasına yanıt verdi ve Musaya o meşhur değneğini kaldırmasını ve denize uzatmasını söyler ve deniz mucizevi şekilde yarılar ve halk içinden ayakları suya değmeden geçerler,

8. evet Tanrımız mucizeler tanrısıdır, evet Tanrımız tam bir savaş eridir, Çünkü Tanrı onlarla birlikteydi, her ne kadar onlar Tanrının gücünü bazen unutup boşu boşuna bazen üzülselerde Tanrı onlara bulut sütünü aracılığı ile onlarla birlikte gidiyordu ve yol gösteriyordu, Tanrımız sadece yol gösteren değil aynı zamanda bizi düşmanlarımızdan koruyan bir tanrıdır, çünkü kötü olan firavun geldiği zaman bulut sütununun yer değiştirip halkı ile düşmanın arasına girmiştir, ve bir nevi kendisini siper etmiştir,
9. Tıpkı Mesih isanında bizim ugrumuza kendisini feda ettiği gibi, her kötülüğü her pislği üzerine alıp bizleri temizlediği gibi ve ölümü zaferle yendiği gibi, Tanrıda tüm halkına eziyet edenleri, ve kendisine itaat etmeyenleri kızıldenizde bozguna ugratmış ve hepsini helak etmiştir,Bu Kutsal sözleri okurken hemen kendi kendime sordum, ben ne yapıyorum böyle zorlu durumlarda nasıl davranıyorum çok kez dünyasal olan şeylerle çözüm üretmeye çalışıyormuyum? ve eğer böyle bir çözüm ürettiğim zaman herseferinde olayın en başına veya daha kötüye gittiğimi görüyorum, ama ne zamanki "Tanrı senin isteğin olsun çünkü sen bana hep öndersin, çünkü sen bana hep yolculuklarımda yön gösterensin" dediğimde,
10. Tanrı kendi kutsal adı ve karşılıksız sevgisi ile bana yardım etmiştir, hayatımı bilenleriniz benim hayatımdaki Tanrı'nın ne kadar büyük mucizeler yaptığını biliyorsunuz, bunu bir başbakanın bile çözemeyeceği şekilde çözmüş ve onlarca mucize gerçekleştirmiştir, sadece bana değil sizlerde bu mucizeleri yaptı sizlerde tanık oldunuz ve bence en güzel mucizesi her zaman söylediğimiz gibi, cehenneme (Sonsuz hayattan mahrum olmak) gideceksen, Tanrının kutsallar kutsalının, o kendisine bakılamayacak kadar aydınlık ve temiz olanla birlikte olma şansını bize vermiştir,
11. Peki şimdi içinizden "Evet O bizde çok mucizeler yaptı, biz O'nun büyüklüğünü biliyoruz " dediğiniz halde böyle bir sorunla karşılaşınca gerçekten ne yapıyoruz? ne yapıyorsunuz? şimdi bırak herşeyi biraz düşün, biraz kendinizle yüzleş, samimi ol, dün bir kardeş bana dediki, "bazen tanrıya çok uzak olduğunu düşündüğümüz için her şeyi rahatça itiraf edebiliyoruz, her şeyi utanmadan söyleyebiliyoruz", ama aslında gerçekten Tanrı o kadar bize uzak değil, Tanrı çok yakınımızda Kutsal Ruhu içimizde, onun için böyle durumlarda bizler ne yapıyoruz? onu düşünmemiz gerek, Tanrının hep yanıımızda olduğunu hatırlarsak ona güvenimiz daha çok olur,
12. Korktuğumuz zaman, tedirgin olduğumuz zaman bir yakına ihtiyaç duyarız ona daha sokuluruz, Bu hafta bu olayın hemen hemen bir benzeri incilde gerçekleşmektedir ve sizinle o konuya bakmak istiyorum.Okuduğumuz bu bölümde çok çarpıcı benzerlikler vardır, Rabbimiz kalabalığa öğretiyordu onlara gerçek kurtuluşu anlatıyordu ve onlara gerçek kurtuluşun ve Tanrının eğemenliğinden bahsediyordu ve akşam olunca öğrencilerine "Gölün karşı yakasına geçelim". Dedi . ve Birden korkunç bir fırtına koptu ve öğrenciler paniğe kapıldılar. İsa uykuya dalmıştı ve öğrenciler, "Acaba bizimle ilgileniyor mu?" diye düşünmüş olmalılar. O'nu uyandırıp sordular, "Öğretmenimiz, batıyoruz! Hiç aldırıyor musun?" .O zaman İsa kalkıp fırtınayı dindirdi ve göl sülman oldu. Bundan sonra öğrencilerini usulca azarladı. Onlar ise bu adamın kim olduğu konusunda düşünmeye başladılar.
13. Burada iman hayatının bir resmini görmemek imkansızdır. Mesih imanlıları olarak biz bu dünyada Cennete doğru ilerleyen bir yolculuktayız. Tıpkı mısırdan çıkış vadedilen topraklara giden imanlılar gibi, Yolculuğumuz fırtınalıdır. Çok kez hayatın fırtınaları bize saldırdığı zaman imanımız gevşemeye başlar ve belki de bazen imanımızı yitiririz, ama daha kötüsü bu fırtına içinde bocalarken İsa'nın uyumakta olduğunu ve hiç aldırmadığını düşünebiliriz. Defalarca aynı soruyu sorarız: "Acaba durumumuzla hiç ilgileniyor mu?" Tabii ki ilgileniyor, sadece O'nun verdiği vaatlere güvenebilseydik! kayıttaki öğrenciler de güvenmesini bilselerdi korkmayacaklardı. Neden korkmamıza gerek yoktur?

14. (Tanrı İsraililere söz verdi sizi götüreceğim dedi) Rab İsa kendisine ait olanlarla birlikte yolculuk edeceğine ve onları sağ salım gidecekleri yere götüreceğine söz verdi. Bir gün İsa öğrencileriyle birlikte bir kayığa binerek onlara, "Gölün karşı yakasına geçelim" dedi. Bu sözde Rab'bin amacını, niyetini ve hem öğrencilerine hem de bize verdiği vaadi görebiliriz. Bu sözde kendi güvenliğimizi de görebiliriz, çünkü Rab İsa ne dedi? "Gölün karşı yakasına geçelim" dedi. "Hadi gelin birlikte gölün sularına batıp boğulalım" demedi.
15. Birçok Mesih imanlısı bu konuda Rab'be olan güvenlerini yitiriyor. Soruyor: Gerçekten Rab İsa benimle birlikte mi? Bunun yanıtı tabii olarak "Evet, seninle birlikte!" olmalı. Evet, O hayatın fırtınaları içinde bizimle birlikte. "Sen suların içinden geçerken ben seninle beraber olacağım; ve ırmakların içinden geçerken senin üzerine taşmıyacaktık; ateşin içinden yürürken yanmıyacaksın, ve alev seni yakmıyacak"
16. Hayatımızın yaşlı günlerinde bizimledir ;Onun hizmetindeyken bizimledir; stress içideyken bile bizimledir ve bizi asla terketmeyeceği konusunda bize güvence verdi. Yine de Mesih imanlısı çok kez soruyor: "Gerçekten karşı yakaya varabilecek miyim?". Gerçekten Tanrı bana vaad ettiklerini verecekmi? Yoksa bizde mısırdaki kalıp en azından bu baskıları görmeden eski ve şeytanın egemenliğindeki hayatımızı devam ettirsemiydik?
17. Bu olayda Rab'bin vaadini görebiliriz. Bize soruyor: "Neden bana iman etmiyorsunuz?". Rab bizim gideceğimiz yere sağ salım varacağımızı söylemişse oraya varacağız. hiçbir şey O'nun verdiği vaadi engelleyemez. Tanrı İsraililere vaad etti, sizi oradan çıkaracağım dedi ve çıkardı, "Sular sağlarında sollarında onlara duvar oluşturmuştu.
18. Rab o gün israililer'i Mısırlıların elinden kurtardı. Hayatın tüm yolculuğunda bizimle birlikte olacağı konusunda bize güvence verdi. Sonunda bizi emniyet içinde göksel evimize götürecektir. Hayatımızda Rab'bin bize önderlik ettiği yolculukta her zaman fırtınalar olacaktır. Mesih imanlıları olduğumuz için fırtınalardan muaf kalacağız diye bir şey yoktur. Rab isaya ait isek hayatımızda fırtınaların kopmasını beklemeliyiz.
19. Çünkü nasıl firavun Tanrının halkını salmak istemediyse, kendisine kölelik yapmasını istediye, Bu dünyada bizi cennete gitmemizi engellemek için, vaad edilen topraklara gidebilmemizi engellemek için daima sorunlar çıkaracaktır. Sorunlarımız her zaman olacaktır. Bunun tersini bekleyemeyiz. Sen kardeşim, şu anda hayatının bir fırtınası içinde misin? Cesaretini yitirme.
20. Şunu bilmelisin: Fırtınanın kopacağını Rab İsa önceden biliyordu, ama yine de kayığa girdi. Fırtınaya izin verdi ve öğrencilerinin fırtına içine girmelerine izin verdi. Fırtınanın tüm korkunçluğunu tecrübe etmelerine izin verdi. Fırtına ile hiç ilgilenmiyormuş gibi gözüktü. Fırtınanın ortasında onlarla birlikteydi ve korkmalarına gerek yoktu. Tüm bunlar imanlının hayatıyla ilgili noktalar. Bunları iyice düşün ve ders al. Çok kez Mesih imanlısı hayatın fırtınaları içinde Rab'be olan güvenini yitirebilir.

21. Öğrencilerin bu olay içindeki durumları korku, kuşku ve acılık kökleriyle betimlenebilir. Üstelik, can yürekten sevdikleri Rableri sanki bu duruma hiç aldırılmıyordu. "Öğretmenimiz, batıyoruz! Hiç aldırıyor musun?" diye O'na soruyorlar. İsraililerde Musa aracılığı ile Tanrıya geldi ve Musa bizi öldürecekler dedi, ve

22. *Biz de kaç kez bu şekilde tepki göstermişiz acaba?*

Biz de kaç kez, "Rab baksana bana neler oluyor. Hiç aldırıyor musun?" diye sormuşuzdur.

Biz de kaç kez korkuya kapıldık ve hayatın fırtınaları içinde batıp gideceğimizi sandık?

Biz de kaç kez yüreğimizde Rab'be karşı bir burukluk hissettik O'na içerledik?

Biz de kaç kez Rab'bin hikmetini O'nun yollarını sorguladık?

Yani bizim de imanımız gevşedi güvenimizi yitirdik.

Öyleyse soralım: Onların imanları neden zayıftı?

O'nun vaadine güvenemediler "karşıya geçelim"

O'nun onlarla birlikte olduğuna güvenemediler: kayıkta onlarla birlikteydi.

O'nun gücünün ne kadar büyük olduğunu hesaba katmadılar: Fırtınayı dindirdi.

-israil Mısır olayında Tanrı onları kenana götüreceğini söylediği halde inanamadılar. Firavun peşlerine düşünce Tanrıya güvenmeyip firavundan korktular, Tanrı tüm ordusunu yok etti. Tanrı denizi yardı onların ayaklarının sulara batmasına izin vermedi yani Tanrı her şeyi onlara sağlamıştı. Acaba Rab kendisine ait olanların hayatın fırtınalarına girmesine neden izin verir?

23. Hayatın fırtınaları içinde çalkalanmamızda bir amaç var mı? Evet vardır. Öğrencilerinin bu fırtınaya girmelerine ve bu şekilde denenmelerine izin verişinin en azından dört nedeni verilebilir:
24. Onların imanlarını geliştirmek. Belki de izin verişinin asıl amacı buydu, çünkü fırtınayı dindirdikten sonra onları imanlarının kıtlığı konusunda azarladı. İsa öğrencilerine, "Nerede imanınız?" diye sorarken onları azarlıyordu. Bizim hayatımızda da denenmelere izin verir, çünkü nasıl tepki göstereceğimizi bilmemizi ister. O'na gerçekten iman ediyor muyuz? "Böylelikle içtenliği kanıtlanmış imanınız, İsa Mesih gördüğü zaman size övgü, yücelik ve onur kazandıracak. Bu imanınız, ateşle arıtıldığı halde yok olup giden altından daha değerlidir". Tanrı size böyle bir iman sağlamak için bazen hayatınızı zorlayabilir.
25. Kendi Gücünü Göstermek için. Kovboy filmlerinde kendine çok güvenen kovboy düello sırasında haydi silahını çek der karşısındakine, sanki Tanrımızda burada öyle yapmak istiyor, ama o en hızlı silah çekendir, işte buradada bunu göstermek istiyor. Sanki şöyle dedi, "bakın şimdi ben uyuyacağım ve durum en kritik noktaya gelince uyanacağım ve kim olduğumu onlara göstereceğim!" İşte Tanrı halkının önüne kızıldenizi, arkasınada firavunu koymasının sebebi buydu, Kurtulmaya imkan yokken bile ben kurtarabilirim sizi diyerek o gün milyonlarca insana, bugunde milyarlarca insana bunu göstermek istiyor,
26. Bizim durumumuzda da böyledir. O'na iman ettik ve yıllarca O'nun adına iman ettiğimizi söylüyoruz, ama kritik anlarda gerçekten O'nun ne gibi birkişi olduğunu ve ne gibi bir güce sahip olduğunu biliyor muyuz? Kimdir? Tam olarak insandır. Bizim gibi o da yorulur ve uykuya dalar, ama İsa sadece insanlığı içinde sınırlı mı? Hayır. O aynı zamanda her şey üzerinde yetkiye sahip, tüm güce sahip Tanrı'dır. Fırtınayı dindirmekle Tanrısal güce sahip olduğunu sergiledi. İnsan bedeni almış ve tüm gücünü sergileyebilen Tanrı'dır. Sevgisi Gösterebilmek için. hayatın fırtınaları geldiğinde, normal zamanlarda

aklımıza bile gelmeyen sorular sorarız. Örneğin, “İmanlılar tehlike içindeyken, ben tehlike içindeyken Rab gerçekten ilgileniyor mu? Kendisine ait olanlar acaba neden acı çekiyorlar? Neden öldürülüyorlar? Acaba dualarımıza yanıt verecek mi? Acaba bu fırtınalar içinde bize iç huzuru verecek mi? Bu olaydaki gelişmelere baktığımızda bütün cevaplar önümüze serilmektedir.

27. Egemenliğini Geliştirmek için. Markos’un yazdığı gibi gölde başka kayıklar da vardı. Onlar da korkuya kapılmış olmalıydılar. Rab İsa fırtınayı dindirdiği zaman onlar da buna tanık olmuşlardı. Bu insanlar fırtınanın nasıl dindiğini merak etmiş olmalıydılar. Öğrencilerden bunun nasıl olduğunu öğrenince Mesih onların gözünde yüceltilmiş olacaktı. Pavlus bundan söz eder: “Kardeşler, şunu bilmenizi isterim: başıma gelenler daha çok Müjde’nin yayılmasına yaramıştır.”
28. Bütün öğrenciler er yada geç fırtınalara karşı karşıya kalırlar zaman zaman dalgalar bizi batıracakmış gibi görünür. İsanın bizimle aynı kayıkta olduğunu bilmek ne büyük bir teselli. “okyanusun yeryüzünün gokyüzünün efendisinin olduğu kayığı hicbir su yutamaz. Yasam fırtınalarını hic kimse isa gibi yatıştırılmaz. Siz kayıkta isayla birliktemisiniz o zaman hiç korkmayın eğer hala isayla aynı kayıkta değilseniz yüzerek fazla gidemezsiniz belli bir süre kollarınız yorulur batmaya başlarsınız onun için vakit varken aynı kayığa binin, kayıkta deniz üzerinde belli bir süre gider, yüzün insanda ama sen yüzerek uzaklara gidemezsin yorulursun ancak seni o uzak diyarlara götüren biri olmalı ve oda Rabbimiz isa mesihtir, en zor anlarımızda sizi bırakmayandır. Musa Korkmayın dedi, sizde korkmayın o tekneye binerseniz, Tanrı sizi kurtaracaktır.
29. Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı’yla birlikteydi ve Söz Tanrı’ydı. İnsan düşünce ve amaçlarını sözlerle ifade eder. Sözlerin, senin kişiliğinin bir aynası gibidir. Aynı şekilde Allah’ın Söz’ü de O’nun tanrısal doğasını, kutsal kelâmında kendisini gösteren olağanüstü gücünü yansıtır. Başlangıçta Allah, “Ol!” buyruğuyla yeri ve gökleri yarattı. Bugün de O’nun güçlü sözü yaratıcılığını göstermektedir. Elindeki İncil’in Allah’ın yetkin gücüyle dolu olduğunun farkında mısın? Bu kitap, insanoğlunun keşfettiği tüm silahlardan daha etkindir; çünkü O, içindeki kötülüğü ortadan kaldırmakta, seni doğruluğa iletmektedir.
30. Yuhanna Müjdesi’ndeki “Söz”ün önemi, bu kelimenin Yunanca’da taşıdığı iki anlamdan ötürüdür: Dudaktan çıkan sesi taşıyan soluk ve eril, ruhsal bir şahıs. “Her şeyin başlangıcında Söz vardı” derken Yuhanna, Mesih’in, dudaktan çıkan söz misâli Baba’dan kaynaklandığını anlatmak istiyordu. Mesih, tanrısal fikir ve iradenin bir özetidir.
31. Mesih’in Beytlehem’de bedene girişi, varlığının başlangıcı değildi; çünkü O daha öncesizde, dünya yaratılmadan önce Baba’dan doğmuştu. Nasıl Baba öncesiz ve değişmez ise, Oğul Mesih de asla değişmez.
32. Allah Mesih’i diğer yaratıkları gibi yoktan var etmedi. Oğul bizzat yaratıcı Söz’dür ve kişiliğinde Baba’sının yetkisini taşımaktadır. Bu ayetin sonunda şu garip ibareyi okuyoruz: “Söz Tanrı idi.” Yuhanna daha Müjde’sinin başında sana, “Mesih” diyor, Tanrıdan Tanrı, ışıktan ışıktır, doğmamıştır, yaratılmamıştır. Baba ile aynı cevhere sahiptir. Öncesiz ve güçlüdür.
33. Rab İsa Mesih, sana tapınırım; çünkü sen öncesizden beri varsın. Senden ayrılmamamız, sürekli Allah’a itaat edip O’nun sevgisinde kalabilmemiz için bize yardım et. Anlaşılır kelimelerle İncil’inde bize yaklaştığın için sana şükrederiz.
34. Yuhanna İncil’inin birinci bölümünün ilk ayetlerinde sürekli yinelenen sözcük hangisidir ve ne anlama gelir? Başlangıçta O, Tanrı’yla birlikteydi. Her şey O’nun aracılığıyla var oldu, var olan hiçbir şey O’nsuz olmadı. Yaşam O’ndaydı ve yaşam insanların ışığıydı. Mesih asla kendisi için yaşamadı. O, tüm varlığını sürekli Allah’a adadı. O’nun her an Baba’ya yönelik oluşu, bakışını O’ndan çevirmemesi, Müjdeci için büyük öneme sahipti. Mesih ve Baba’sı arasındaki birlik, Kutsal Üçlüğün sırlarından biridir. Birbirinden bağımsız, ayrı üç ilâha değil, sevgiyle dolu tek bir Allah’a inanıyoruz. Kutsal Ruh’un yüreğine dökülmesiyle tanrısal sevgiyi yaşamamış bir insan, tanrısal özün gerçeğini kavrayamaz. Baba, Oğul ve Kutsal Ruh’u birleştiren, işte bu sevgidir.

35. Allah evreni tek başına değil, Oğlu Mesih'le birlikte yarattı; çünkü Söz'den kastedilen Mesih'tir. O halde Mesih hem Kurtarıcımız, hem de Yaratan'ımızdır. O'nun eylemi olmaksızın hiç bir şey gerçekleşmeyeceğine göre, O Kadir olandır. Çağdaş doğa biliminin tüm buluşları, evrenin tüm güçleri, gerçekte Mesih'in görkeminin yalnızca mütevazı bir yorumundan ibarettir. O'na ne zaman şükredeceksin?
36. Allah, O'nun Söz'ü ve Ruh'u dışında her şey yaratılmıştır. Özünde yaşam taşıyan Allah gibi Mesih de, gerçek yaşam kaynağı, bizi günah ölümünden diriltir, sonsuz yaşamda sabit kılan güvenilir dirilticidir. Mesih'teki bu kutsal yaşam, ölümün üstesinden gelmiştir. Sonsuza dek diri olan Kurtarıcımız ve Babası yüce Allah kutsal olup, günah onlara asla ilişemez. Güneş ışığı yer küreye yaşam verir. Mesih'e gelince, O aydınlanmamızın temel sebebidir. Dinimiz, şeriat, ölüm, yargı dini değil, yaşam, ışık ve umut müjdesidir. Mesih'in ölümden dirilişi karamsarlığı dağıttı, Kutsal Ruh'un bize yerleşmesiyle de Tanrı'nın yaşamına ortak olduk.
37. Dünya günah sebebiyle karanlık, oysa Mesih ışık içindeki sevgidir. Yuhanna her şeyden önce O'nun yaşam gücüne dikkatimizi çekiyor; çünkü Mesih'in yaşamı bizi diriltir. Mesih ışıktır dedik. Ama O kendisini aydınlatan, adını yücelten biri değildir. Mesih, kendisini anlayabilmemiz için bize nurunu bahşeder. Rab İsa sana tapınınız; çünkü sen, Baba ve Kutsal Ruh birsiniz. Baba ile uyum içinde evreni yarattın, bana yaşam verdin. Hayatımdaki her haksızlığı bağışla, gerçek anlamda yaşayabilmem, günahlarımın karanlığını terk edebilmem için beni Kutsal Ruh'un aracılığıyla aydınlat.
38. Yuhanna'nın daha ilk bölümde belirttiği Mesih'in altı sıfatı hangileridir?
Işık karanlıkta parlar ve karanlık onu alt edememiştir.
Allah katında her şey pak ve aydınlıktır. O'nun huzurunda karanlık barınamaz. Mesih'in bahsettiği ışık, karanlığı deler geçer, çaresizleri kurtarır! Işık âleminin yanında karanlıklar ülkesinin de varlığını itiraf etmemiz gerekir. Yuhanna, karanlığın nasıl ve ne şekilde kaynaklandığına değinmiyor, yalnızca insanlar ve diğer canlıların karanlığın ağına düştüklerini, Kötünün eline teslim edildiklerini belirtiyor.
39. Değerli kardeşim, yaşamının amacı nedir? Allah'a inanmaksızın şan şöret peşinde misin? O takdirde sen, milyonlarca insanı peşinden helâk uçurumuna sürükleyen Kötü gibi karanlığın yoldaşlarındanısın. Yollardaki insanların yüzlerine dikkatle bak. Onların yüzlerinde ışığı mı, karanlığı mı görüyorsun? Yürekleri sence Allah'ın sevincini mi yansıtıyor, yoksa Şeytan'ın somurtkanlığını mı? Kötü, Allah'tan nefret eder; çünkü kutsal ışığı onu yargılar. Işığın kendi gerçek yüzünü ortaya çıkarmasını istemez, o yüzden gizlenir, Mesih'in ve O'nun nurunu izleyenlerin üstesinden gelmek ister. Ama asıl ürkütücü olan, milyonlarca insanın Mesih'in pırıldayan güneşini görememeleridir.
40. Sayısız sapık mezhep onların yüzünü tıpkı kalın bir peçe gibi örtmekte, Allah'ın gerçek kelâmından nefret etmeye sevk etmektedir. Bu nefretin nedeni, Mesih'in tanrılığını inkârdan ziyade, kendi günahlı doğalarını bir türlü kabul etmek istememeleridir. Karanlık, işte böylesi bir kibir ve gururla Mesih'in karşılıksız bağışını teper, küçümser. Karanlık ışığa direnir, ama ışık onu sonunda sevgiyle yener. Sen kimsin? Rab'de ışık mı, yoksa Kötüde karanlık mı?
41. Rab, sen dünyanın ışığıydın. Senin sevgini imanla izliyoruz. Asla karanlığa sapmayacağız, çünkü yaşam ışığına kavuştuk. Sana şükrederiz, çünkü bizi Allah'ın gazabında yalnız bırakmadın, ışığına çağırdın.

Çevrelerinde bir güneş gibi ışık saçmana rağmen seni göremeyen yakınlarımıza, komşularımıza ruhsal görüm yeteneği bağışla, onları aydınlat.

42. Ruhsal anlamda ışıkla karanlık arasındaki fark nedir?
Vaftizci Mesih'in Yolunu Hazırlıyor.
Tanrı'nın gönderdiği Yahya adlı bir adam ortaya çıktı. O, tanıklık için, ışığa tanıklık etsin ve herkes onun aracılığıyla iman etsin diye geldi. Kendisi o Işık değildi, ama ışığa tanıklık etmeye geldi. İnsanları tanrısal ışığa çağırması için Allah Vaftizci Yahya'yı karanlık dünyamıza gönderdi. Bilindiği üzere günahların çoğu karanlıkta işlenir.
43. Ama Allah huzurunda çaresizliğini itiraf ederek tövbe eden kişi ışığa gelir. Senin durumun nasıl? Işıktas mısın, yoksa hâlâ suçlarını saklıyor musun? Yahya insanlara, Yasa önünde herkesin suçlu olduğunu, Rab'bin gününde yok olmak istemiyorlarsa, derhal tövbe etmeleri gerektiğini bildirdi. Onun bu açık uyarısı halkta bir şok tesiri yaptı, binlerce insan akın akın ona gelip günahlarından döndüklerinin bir işareti olmak üzere Ürdün Nehri'nde vaftiz olmak istediler.
44. Allah Yahya'yı, insanları gelmekte olan Rab Mesih'i kabule hazırlamak üzere gönderdi: Karanlıkta yürüyen halk büyük bir ışık gördü; ölüm gölgesi diyarında oturanların üzerine ışık parladı .
45. Vaftizci, karanlığı dağıtmaya gelen ışığın yalnızca Eski Antlaşma halkını değil, tüm insanlığı ilgilendirdiğini bildirdi. Vaftizci'nin öğretisi ulusal bir kimlik taşımıyordu, çok geçmeden Anadolu'da ve diğer Akdeniz ülkelerinde yayıldı.
46. Yahya'nın amacı, insanları Mesih'e iman etmeye hazırlamaktı. Çevresindekilerin kendisini Mesih olarak görmek istediklerini biliyordu. Ama o bu denemeye düşmedi, gelmekte olan Mesih'in halkı Kutsal Ruh ile vaftiz edeceğini bildiğinden Rab'bin yolunu hazırladı. Yahya, tövbe ve su ile vaftizin günahların affı için yeterli olmadığını biliyordu. İnsanoğlu yürekten ve köklü bir değişim geçirmek zorundadır. Allah, yürekleri değiştirme yetki ve gücünü Eski Antlaşma'da hiç bir peygambere vermemişti. Bu, yalnızca adına iman edenleri Dirilten Söz'ün, yaratıcı gerçek Işığın ayrıcalığıydı. Apollos, Vaftizci Yahya'nın iman öğretisine uyan coşkulu bir vaizdi, Yeni Antlaşma'yı gerçek anlamda kavramadan Mesih'i müjdeledi. Ama kendisini Mesih'e teslim edince, tanrısal ışık yüreğine doldu ve bizzat Rab'de ışık, karanlıkta parlayan, çoklarına yol gösteren bir meşale oldu .
47. Rab Mesih, seni yüceltir. Sana hamd ederiz; çünkü sen dünyanın ışığı, çaresizlerin umudusun. Yüreklerimizin karanlıklarını aydınlattın, günahlarımızı açığa çıkararak affettin.
48. Sana şükrederiz; çünkü bizi ışığın çocukları kıydın, sonsuz yaşam için kurtardın. Tövbe edip imana gelmeleri için ışığını dostlarımıza, yakınlarımıza da ulaştır. Vaftizci Yahya'nın en önemli hedefi neydi? Dünyaya gelen, her insanı aydınlatan gerçek Işık vardı. O, dünyadaydı, dünya O'nun aracılığıyla var oldu; ama dünya O'nu tanımadı. Mesih dünyadaki gerçek Işıktır. Kutsal Ruh yüzlerce yıl önce O'nun gelişini peygamberler aracılığıyla bildirdi. Eski Antlaşma kitapları buna ilişkin haberlerle doludur.

49. İşte karanlık yeryüzünü örtmekte, koyu karanlık ulusları kaplamakta. Ama senin üzerinde Rab parlayacak, üzerinde O'nun yüceliği görülecek.
50. Dünya başlangıçtan beri kötü değildi. Çünkü Allah onu iyi ve doğru olarak yarattı. O'nun güzelliği ve yüceliği evreni doldurdu. O, yarattığı her şeyin güzel olduğunu gördü (Tekvin 1:31). Allah insanı kendi suretinde yarattı. Ama kibirleri yüzünden herkes saptı, Allah'a isyan etti. Kendilerini karanlığa verdiklerinden yüreklerinde Allah ile ortaklaşa yaşamı terk ettiler. Davut'un dediği gibi, Allah'tan uzaklaşan kişi asla doğru kalamaz: Akılsız, yüreğinde Allah yoktur! dedi. Bozuldular, eylemleriyle kirlendiler. İyilik yapan yok!
51. İşte Rab Mesih bu karanlık dünyamıza bir güneş gibi doğdu. O, yargıç değil, sevecen Kurtarıcımız olarak aramıza geldi. Bunun ne demek olduğunu kavrayabiliyor musun? Yaratıcı, dünyamıza geliyor; hükümdar, halkının arasına karışıyor. Kim uyanıp O'nu karşılamaya hazırlanacak? Kim geçici dünyalık arzularını bırakıp yaklaşmakta olan Allah'a koşacak?
52. Dinle ey insanoğlu! Yüreklerle sevinç saçan bu müjde korkunç bir ifadeyi de içeriyor: Dünya bu Işığı bilmedi, tanımadı. O'nun Allah'ın Oğlu olduğunu anlamadı. İnsanlar tüm bilgi ve felsefelerine rağmen karşılarında bizzat Allah'ın durduğunu fark etmediler, Kurtarıcılarını kabul etmediler.
53. Bu acı gerçek, Allah'ın Egemenliğine ilişkin önemli bir ilkeyi öğretiyor: Allah'ı aklımız, beşeri gücümüzle tanıyamayız. Zihnimizi aydınlatıp bizi Müjdeye çağıran, Kutsal Ruh'un kendisidir. Mesih'e iman, O'nu tanımanın tek yoludur. O yüzden zekâmıza, duygularımıza güvenmeyi bir an önce bırakıp tövbe etmeliyiz.
54. Rab Mesih, yargı, intikam değil, insanları aydınlatmak için dünyamıza geldiğin için sana şükrederiz. Biz ise cahil ve âmâyız. Günahlarımızı affet, bize söz dinleyen bir yürek, seni görebilmemiz için ruhsal görüşümüzü bağışla. Ta ki Kutsal Ruh'unun gücünde yaşayalım.
55. Işık Mesih ile karanlık dünya arasında ne gibi bir ilişki vardır?
Kendi yurduna geldi, ama kendi halkı O'nu kabul etmedi. Ancak, kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi. Onlar ne kandan, ne bedeninin isteğinden, ne de insanın isteğinden doğdular; tersine Tanrı'dan doğdular.
Eski Antlaşma halkı, Allah'ın kendi halkıydı; çünkü Allah bu günahlılara bir antlaşma ile bağlanmış, onları arıtmış, yüreklerini -yasa sabanı- ile İncil tohumuna hazırlamıştı. İbrahim oğullarının tarihi Mesih'in gelişi temeli üzerine kuruluydu ve O'nun ortaya çıkışı da Eski Antlaşma'nın öz anlamıydı. Ne gariptir, Rab İsa'yı karşılamaya seçilenler, O'nu reddettiler, yargıya razı olarak O'nun ışığına girmektense Yasa'nın karanlığında kalmayı tercih ettiler. Mesih'in karşılıksız kurtuluş lütfünü kabul etmek yerine canlarını kendi çaba ve eylemleriyle kurtarmak sevdasına düştüler.

56. Fakat Allah'ın halkı sadece Yahudiler değildir. Çünkü O, tüm evrenin yaratıcısıdır; bu nedenle diğer uluslar da O'nun huzurunda aynı sorumlulukla durmaktadır. Yaratan, yüreklerimize, evlerimize girmek istiyor. Kim O'nu karşılayacak? İster İbrahim oğullarından olsun, ister diğer uluslardan, kendisini güçlü Kurtarıcıya teslim eden kişi, inanılmaz bir mucize yaşar. Tanrısal ışık birden yüreğini doldurur, Allah onun tüm benliğine hakim olur. Kutsal Ruh, Mesih'e iman edenin kalbine derhal girerek yaşamında kurtarıcı eylemine başlar.
57. Müjdecî Yuhanna, "Allah'ın çocukları olduk" demiyor, "Allah'ın çocukları oluruz" diyor - ruhsal gelişmeyle. Mesih'e imanla kişi yepyeni bir oluşum sürecinde kendisini bulur. Allah'a oğulluğumuz, O'nun çocukları oluşumuz, ruhsal anlamdadır ve bizimle diğerleri arasındaki derin uçurumu gösterir. Ruhsal doğuşla bedensel ilişki sonucu gerçekleşen doğum arasında en ufak bir ilişki bile yoktur.
58. Kişi kendi kendisini doğuramaz; bu nedenle ruhsal doğuşumuz da Rab'bin karşılıksız bağışladığı bir nimettir. Mesih, İncilinin tohumlarını yüreğimize döker. Bu tohumları kabul edip koruyan kişide Allah'ın sonsuz yaşamı yeşerir. Ne mutlu Allah'ın kelâmına kulak verip onu yüreklerinde koruyanlara!
59. Ne Mesih imanlısı bir ailenin çocuğu oluşumuz bizi Allah'ın çocuğu kılar, ne de Mesih imanlılarıyla birlikte yaşamak. Bu, ancak Mesih İsa'nın adına imanla gerçekleşir. O'nun adına iman ise, kendisine yaklaşmak, benliği tamamen O'nun eline teslim edip bizi kurtaracağına, kendi suretine dönüştüreceğine yürekten güvenmek demektir. Böylesi bir iman, O'nunla aramızda sonsuz bir Antlaşmadır.
60. Buraya kadar Müjdecî Yuhanna, Mesih'in adını zikretmek yerine O'nun sıfatlarına değindi. Müjdecinin kilisesi üyelerine açıkladığı Mesih'in altı belirgin sıfatını kavrayabildin mi? Yüreğini O'nun gücüne açtın mı?
61. Rab İsa Mesih, sana tapınır, seni sever, yüreğini sana açarım. Sen günahlarıma rağmen bana geliyor, varlığımı günahlardan arındırıyor, Kutsal Ruh'un aracılığıyla yüreğime yerleşiyorsun. Allah'ın Doluluğu Mesih'te Beden Buluyor . Söz, insan olup aramızda yaşadı. Biz de O'nun yüceliğini, Baba'dan gelen, lütf (kayra) ve gerçekte dolu olan biricik Oğul'un yüceliğini gördük. İsa Mesih kimdir? O, gerçek bir Tanrı, gerçek bir insandır. Müjdecî Yuhanna, bize bu sırrı İncilinin şiarı olarak açıklarken, bundan böyle bildireceği tüm haberlere anahtar vazifesi görecek temel gerçeği yazıyor: Söz beden oldu!
62. Mesih'in bedene girmesi, bizim ruhsal değişimimizden farklıdır. Hepimiz önce bedensel birleşmenin sonucu dünyaya geldik; Allah'ın Sözü daha sonra yüreğimize girerek içimizde sonsuz yaşamı başlattı. Mesih ise bedensel bir babanın çocuğu değildir. Allah'ın Sözü, "Kutsal Ruh üzerine gelecek, Yüce Olan'ın gücü sana gölge salacak. Bu nedenle doğacak olan kişiye Allah'ın Oğlu denecek" diye Meryem'e yaklaşan melek aracılığıyla geldi. Bakire, bu müjdeyi kabul eder etmez, karnında eşsiz ceninin varlığını hissetti. Allah böylece insan oldu.
63. Bu gerçeğin önünde aklımız duruyor. Kimi ilâhiyatçılar Mesih'in doğumu gerçeğini akla aykırı bulduklarından, O'nun sadece bedende görüldüğünü öne sürüyorlar. Biz ise, Mesih'in hem gerçek bir

Tanrı, hem de gerçek bir insan olduğuna iman ediyoruz. Zaman öncesinde Baba'dan doğan Oğul, günahsız olarak insanlık bedenimize ortak oldu. Bu nedenle İsa yeryüzünde günahsız olarak yaşamış tek insandır.

64. Allah'ın Oğlu, ortak sıfatları ölümlülük olan asi, tembel ve rezil insanoğullarıyla kaynaştı. Tüm yüceliğine rağmen bizi sevdi. Bizden biriymiş gibi aramızda tevazu ile yaşadı, halimize acıdı. Mesih, bize yaklaşmak, bizi Allah'a yaklaştırmak için insan oldu.
65. Mesih'in bedeni, Eski Antlaşma'da Allah'ın insanlarla bir araya geldiği toplantı çadırını andırmaktadır. Allah Mesih'teydi ve kendisini insanlara insan suretinde gösterdi. Yunanca metindeki ifade, ...O aramızda çadır kurdu şeklindedir. Bu ise, O'nun tıpkı bir bedevi gibi geçici bir süre aramızda kalmak üzere dünyaya geldiğini göstermektedir.
66. Haberci, Kutsal Ruh'un esinlemesiyle Allah'ı Baba, Mesih'i de Oğul olarak adlandırdı. Kutsal Ruh'un vahyi, Allah'ın ismini çevreleyen perdeyi yırtar atar, öncesiz ve güçlü Kutsal'ın Babamız olduğunu bize gösterir. Allah sadece güçlü, kahhar, cebbar değildir. O aynı zamanda sabırlı, rahim ve sevecendir de. O'nun Oğlu da aynı sıfatları taşımaktadır. Baba'yı ve Oğlu'nu tanımakla Yeni Antlaşma'nın özünü kavramış oluyoruz.
67. Allah'ı tanımak istiyorsan, Mesih'in yaşam öyküsünü incele. Öğrencileri İsa'da ne gördüler? Tanıklıklarının özeti neydi? Dua ederek bu sorunun cevabını Kutsal Kitap'ta ara. Allah'ın Mesih'e yerleşmiş doluluğunu hissedeceksin. Mesih'in biz kirlilere gelişi, bizleri kabul edişi tarifi imkânsız bir nimettir. İmanımızın temeli, işte Mesih'in bu bağlıdır.
68. Beytlehem'de önünde secde eden çobanlar ve Fars alimleri gibi sana tapınırsın ey hayvan yemliğinde doğan çocuk! Yanımıza geldin, bizleri kardeşlerin olarak benimsemekten utanmadın. Benim kirliliğimi de kabul et. Sana taht olabilmesi için arıt onu. Seni tüm imanlılarınla birlikte yüceltirim; çünkü yüceliğin mütevazı bir bedene dönüştü. Çevremizdeki zavallıların da seni tanımalarını, karşılıksız sunduğun nimetini kabul etmelerini sağla.
69. Mesih'in bedene girmesi ne anlama gelmektedir? Yahya O'na tanıklık etti. Yüksek sesle şöyle dedi: Benden sonra gelen benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı diye sözünü ettiğim kişi budur. Nitekim hepimiz O'nun doluluğundan lütuf üzerine lütuf aldık.
70. Vaftizci Yahya bu sözleriyle Mesih'in sonsuzluğunu, öncesiz ve sonsuz ilâh olduğunu itiraf etti. İnsanların rezilliğini bilen Yahya, onlara tövbeyi, bağışa götüren yolu açıklamıştı. Mesih'in gelişini duyduğunda, yüreği sevinçle doldu. Çünkü Gerçekle dolu, ölümün yenemeyeceği bir insan doğmuştu. Doğuş Bayramı'nın sevinci, insan bedeninde Allah'ın sonsuz yaşamının başlamasından ötürüdür. Zira bu andan itibaren yaşamın ölüme yengisi başlamış, ölümün sebebi olan günah yok edilmiştir.

71. Mesih'in doluluğu nedir? Bunu O'ndan nasıl aldık? Yuhanna'nın geçtiğimiz ondört ayette çizdiği Mesih'in şahsiyetini, O'nun sıfatlarını düşün. Rabb'in nimetine nasıl kavuşabileceğimizi o zaman kavrayacaksın.
72. 1- Mesih, insanın ağızından sözün çıkışı misâli, Allah'ın Sözüdür. O, Allah'ın istemi, özü ve kıvancıdır. Nasıl İncil'in kelimeleri zihnimizi, yüreğimizi değiştiriyorsa, içimize yerleşen Mesih de bize erdemlerini bağışlar.
73. 2- Mesih, Allah'ın yaşamıdır. Bilginler, mühendisler elele vererek görkemli yapılar kurabilirler; ama hiç bir insan hayat var edemez. Dünya yaşamı geçici olduğu için Mesih, imanlıya sonsuz yaşam ifade eden Ruh'unu bağışlar. Tüm Mesih imanlıları sonsuz yaşamda Allah'a ortaklıklar. Bu eşsiz bir bağış değil midir?
74. 3- Mesih dünyanın ışığıdır. O, karanlığı yenen, zifiri karanlıkta ışık yaratandır. Kötümser dünyamızda dileyene umut, çaresizlere gücünü bağışlıyor. Mesih gerek politika, gerekse aile hayatında karanlığa son veriyor. Bu şükredilmesi gereken bir bağış değil midir?
75. 4- Mesih evrenin yaratıcısıdır. Tanrısal gücün doluluğu O'na yerleşmiştir. Mucizeleri, ölümden dirilişi, O'nun gücünü, ölümün dahi kendisine galip gelemeyeceğini göstermektedir.
5- Mesih'in doluluğunu daha yakından öğrenmek ister misin? Yaşamının her bir saniyesi, sahip olduğun her şey, hatta canın bile O'nun mülküdür. O, bu nimetlerini sana emanet olarak verdi. Sağlığın, düşüncelerin ve ailen, Rab'bin sana vermek lütfunda bulunduğu bağışlardır. O'na ne zaman şükredeceksin?
76. 6- Doğu Bayramı'nın garip olan tarafı, tanrılığın doluluğunun küçük bir çocukta beden bulmasıdır. İşte İştaya peygamberin bu olaydan tam yedi yüz yıl önce bildirdiği mucize buydu: Çünkü bize bir çocuk doğdu, bize bir oğul verildi. Önderlik onun omuzu üzerinde olacak ve onun adı, Olağanüstü Öğütçü, Güçlü Allah, Sonsuzluk Babası ve Esenlik Başkanı diye anılacaktır.
77. Ama ne yazık ki, insanoğlunun kısır aklı, Allah'ın Mesih'te insanlığa asli suretini geri vermek istediğini kavramadı. Tarifi dahi imkânsız yüce ilâhi sıfatların hayvan yemliğinde doğan bir bebeğe verilebileceğine inanmadılar. Allah'ın Mesih İsa'nın şahsında bize geldiğine inanyor musun?
78. Eğer bu anlayışa kavuştusayın, birlikte sevinç içinde, Allah bizimle! diyebiliriz.
7- Mesih tanrısal sıfatlarını yalnızca kendisi için saklamak niyetinde değildi; yoksa göksel yüceliğini terk edip dünyaya gelmezdi. Ama O'nun amacı, bize kendi doluluğunu bağışlayıp Babasına götürmektir. Nitekim Haberci Pavlus da, Allah'ın amacının, kilisesine kendi doluluğunun yerleşmesi (Efes. 1:23, 4:10; Koloseliler 2:10) olduğunu bildiriyor.

79. Rab İsa Mesih, sen Allah'ın Oğlusun. Sevgi, güç ve gerçeğin tümü sendedir. Sana hamd eder, tapınırız; çünkü yanımıza gelerek bizimle yaşadın. Bedene girerek kurtulmaklığımızı canınla ödedin. Mesih'in doluluğu nedir? Kutsal Yasa Musa aracılığıyla verildi; ama lütuf ve gerçek İsa Mesih aracılığıyla geldi. Tanrı'yı hiçbir zaman, hiç kimse görmemiştir. O'nu, Baba'nın bağrında bulunan ve Tanrı olan biricik Oğul tanıttı.
80. Eski ve Yeni Antlaşma arasındaki fark, yasa (şeriat) yoluyla kazanılan doğrulukla lütuf (karşılıksız bağış) yoluyla gelen doğruluk arasındaki farktır. Allah, Musa aracılığıyla On Buyruğu, kurban yasalarını, yaşamı kurallara bağlayan diğer şeriatleri verdi. Bu yasaları uygulayan kişi yaşama hak kazanıyor, onlardan birinde dahi sürçen kişi ise sonsuz ölüme uğruyordu. Hiç bir insan böylesi bir görevin hakkından gelemeyeceği için yasa bir yerde ölüm kararıydı.
81. En üstün, en muttaki dindarlar bile yasa hükümlerini kusursuzca yerine getirmenin imkânsız olduğunu itiraf ettikleri için çaresizlik içinde Allah'tan af dilediler. Adeta ilâhi bir ayna vazifesi gören yasa önünde kişi günahlı olduğunu derhal görür.
82. Yasa bizi sadece tümitsizliğe ve ölüme götürür. Ölüm kokusuyla dolu bu ortamda Müjdecî Yuhanna, İncilinde ilk kez bize umutsuzluk ve tanrısal gazaptan kurtaran Mesih İsa'yı gösteriyor. Kutsal Ruh'un doluluğuyla meshedilmiş, vaat edilen Mesih, Nasıralı insan İsa'nın kendisiydi. O, hükümdarlar hükümdarı, başkâhin ve Allah'ın Sözüdür. Mesih bize yeni bir şeriat getirmedi. Tam tersi, bizi şeriatin lanetinden kurtardı, eşsiz sevgisiyle günahlarımızı ve dünyanın çarptırıldığı yargıyı omuzlandı, bizi böylece Allah ile barıştırdı.
83. Rabbimiz İsa Mesih sayesinde Allah ile aramızda düşmanlık değil, barış ve esenlik var. İnsan İsa, göksel Babasına giderek, yüreklerimize ruhsal yasasını nakşeden Kutsal Ruh'unu bize döktü. Bundan böyle yasa altında yaşamıyoruz. Yasa içimizdedir. Mesih'in gelişiyle içinde yaşadığımız lütuf çağı başladı. Allah artık bizden kendi doğruluğumuz için kurbanlar, ibadetler sunmamızı istemiyor.
84. Hiç bir insan Allah'ı göremedi, çünkü günahlarımız Kutsal'ı bizden ayırıyor. O'na ilişkin tüm teori ve görüşler sadece tahminden ibaret. Mesih ise öncesizden bu yana Allah'ın biricik Oğlu'dur. Mesih Öğretisinin Odak Noktası Nedir? Allah, duada kendisine şöyle seslenmemizi öğretti: Göklerdeki Babamız. Bu sesleniş bize Yüce Allah'ın babalık cevherini gösterdi. Allahımız ne acımasız bir diktatör, ne de aldırışsız bir ilâhtır. O, çocuklarıyla gece gündüz ilgilenen bir baba gibi bizi gözeten Yaratandır. Baba'nın adında gerçekleşen dini devrim, Mesih'in getirdiği Tanrı anlayışdır.
85. Bedene girmeden önce Mesih, Baba'sının yanındaydı. Bu, Mesih ile Babası arasındaki sevgi bağını açıklamaya yeter. O, sadece Baba'sının sağında değil, O'nun bağrında oturdu, ölümü ardından tekrar Babasına gitti. Mesih'in Allah'a ilişkin tüm sözleri bu nedenle gerçektir. Baba nasılsa, Oğul da öyledir.

86. Göklerdeki Babamız, bize sevgili Oğlun Mesih'i gönderdiğin için sana şükreder, yasa kâbusundan bizi kurtardığın için sana tapınırız. Her türlü ruhsal ve maddi bağışın için sana sonsuz şükürler olsun. Baba adında seni yüceltiriz. Mesih'in dünyamıza getirdiği yeni düşünce nedir?
87. Yahudiler Yahya'ya, Sen kimsin? diye sormak üzere Kudüs'ten kâhinlerle Levilileri gönderdikleri zaman Yahya'nın tanıklığı şöyle oldu. açıkça konuştu, inkâr etmedi- Ben Mesih değilim diye açıkça konuştu. Onlar da kendisine, Öyleyse sen kimsin? İlyas mısın? diye sordular. O da, Değilim dedi. Sen beklediğimiz peygamber misin? sorusuna, Hayır cevabını verdi.
88. Ürdün Vadisinde odağını Vaftizci Yahya'nın oluşturduğu ruhsal bir devrim yaşandı. Binlerce insan yeni peygamberi görmek, günahlardan affa kavuşmak amacıyla vaftiz olmak için Yahya'ya geldi. Halk, kimi burnu havada kimselerin iddia ettiği gibi, asla budala değildir. İnsanoğlu, seviyesi ne olursa olsun, Allah'ın irşadına hasret duyar.
89. Yahudilerin yüksek dini kurulu bu ruhsal hareketten haberdardı. Vaftizciyi sınamak, şayet kâfir olduğu meydana çıkarsa yok etmek amacıyla, Yahya'ya koyu şeriat yanlısı rahip ve rahip yardımcılarında oluşan bir heyet yolladılar. Müjdecî Yuhanna bu heyetten Yahudiler diye söz ediyor. O dönem Yahudileri, kör bir yasa bağnazlığında yaşıyorlardı. Öyle ki, Kudüs, Mesih Ruhuna karşı direnişin merkezi olmuştu. Rahipler ve Ferisiler, geleneklerine uymayan her dini atılımın amansız düşmanlarıydı. Şimdi de amaçları şeytani sorularla Vaftizciyi tuzağa düşürerek ortadan kaldırmaktı.
90. Kendisine yönelttikleri ilk soru, Sen kimsin? oldu. Sana böyle konuşmayı kim öğretti? Yasa ve ilâhiyat okudun mu? Kendini Allah'ın bir resülü mü, yoksa Mesih'i olarak mı görüyorsun?
91. Vaftizci açıkça, Ben ne Mesih, ne de Allah'ın Oğluyum dedi. O, böylelikle davasına sadık kalarak kendisini ön plana çıkarmadı. Heyet bu defa ona, Sen İlyas mısın? diye sordu. Bu ad Eski Antlaşma'da geçen bir vaadi ifade ediyordu (Malaki 4:5). Kutsal vahiy bu kitapta, Mesih'in gelişinden kısa bir zaman önce, gökten düşmanları üzerine ateş yağdıran, Allah'ın izniyle ölüleri dirilten İlyas peygamberin ruhu ve gücünde bir peygamberin ortaya çıkacağını bildiriyordu. Yahya, Mesih'in de daha sonra tanıklık edeceği gibi (Matta 11:14), bu vaat edilen peygamber olmasına rağmen tevazu göstererek inkâr etti.
92. Nihayet ona, Musa tarafından geleceği haberi verilen, kendisi (Musa) gibi büyük bir antlaşma yapacak olan peygamber olup olmadığını sordular. Yahya bu soruya da olumsuz cevap verdi. Rab İsa Mesih, dünyamıza Vaftizci Yahya'yı gönderdiğin için sana şükrederiz. Kendimizi diğerlerinden daha büyük ve farklı görüyorsak, bağışla, bize işe yaramaz kullar olduğumuzu, yalnızca senin yüceliğe sahip olduğunı öğret.
93. Yahudi Yüksek Kurulu ne amaçla Yahya'ya sorular yöneltti? O zaman ona, Kimsin, söyle de bizi gönderenlere bir cevap verelim dediler. Kendin için ne diyorsun? Yahya, İşaya peygamberin dediği gibi, Rab'bin yolunu düzleyin diye çölde yükselen sesim ben. Yahya'ya gönderilenler, Ferisiler'dendi. Heyet sorularını, Mesih'in gelişinden kısa bir zaman önce çıkacak olan sapık akımlara ilişkin

tahminlerini zehirli oklar misâli Vaftizciye yöneltti. Ama o, ne Mesih, ne İlyas, ne de Musa olduğunu söyleyince, gözlerinde bir değeri kalmadı. Buna rağmen onun kim olduğunu öğrenmek istiyorlardı. Ona ilişkin kesin bir bilgiye sahip olmadan kurula dönmek arzusunda değillerdi.

94. Mesih'e ilişkin sorular yöneltten bu heyet İşaya peygamberin ön bildirisinden habersizdi. Kutsal Ruh Yahya'ya bu ayeti esinledi; Vaftizci, Ben çölde yükselen bir sesim diyerek görevinin Rab'be yol hazırlamak olduğunu söyledi. Şayet Kutsal Kitap'tan bu delili getirmemiş olsaydı, kendi kendisiyle gelin güvey olduğunu ileri sürerek onu kâfirlikle suçlayacaklardı. Hepimiz dünya dediğimiz bu çölde yaşıyoruz, çevremiz karmakarışık. Ama Allah zavallı yeryüzünü, bozuk insanlığı yardımcısız bırakmıyor, kurtarmak için insanoğlunun ayağına geliyor. Kutsal Allah'ın - hakettiğimiz gibi- bizi yok etmek yerine kurtarmak amacıyla araması, tanıma imkânsız bir bağıştır.
95. Vaftizci, Kutsal Ruh aracılığıyla Allah'ın Mesih şahsında dünyaya geldiğini öğrendi. İnsanları, Gelmekte Olan'ı karşılamaya çağırdı. O, bu coşkusuyla çölde yükselen ses oldu. Bu ses ne demek istiyordu? O, Kalkın! diyordu, Gelmekte olan Göksel Hükümdara bakın. Hayatınıza bir düzen verin; kutsal Allah sizi yargılayacak, her türlü yalan dolan, hırsızlık ve uygunsuzluktan dolayı sizden hesap soracaktır. O'nun önünde kimse doğru çıkamaz, hepiniz günahlısınız. Kardeşim, sen doğru olduğuna inanıyor musun? Gel, günahını itiraf et. Sana ait olmayan bir şeyi elinde bulunduruyorsan, onu derhal sahibine geri ver. Gururundan vazgeç, Allah için yaşa.
96. Heyetin çoğunluğunu Ferisiler oluşturuyordu; Vaftizcinin cüretinden deliye döndüler. Çünkü Ferisiler, Yasayı titizlikle yerine getiren, doğru ve dindar kişiler olduklarına inanıyorlardı. Oysa gerçekte onlar, dindar geçinen, yürekleri intikam ve şehvetle dolu ikiyüzlülerden ibarettiler. Bu nedenle Yahya, Hepimiz Allah'a dönmek, O'nun yolunu hazırlamak zorundayız dedi.
97. Rab, sen günahımı, geçmişimi biliyorsun. Görünen görünmeyen tüm günahlarımdan ötürü huzurunda utanıyor, kötülüğümü itiraf ediyorum. Beni huzurundan kovma, başkalarından aldıklarımı geri vermeme yardım et. Kendisine acı verdiğim her insandan af dilemek istiyorum. Gururumu, kibirimi yok et.
98. Vaftizci, Rab'bin yolunu hazırlamaya insanları nasıl çağırdı?
Ona, Sen Mesih, İlyas, ya da beklediğimiz peygamber değilsen, niye vaftiz ediyorsun? diye sordular. Yahya onlara şöyle cevap verdi: Ben suyla vaftiz ediyorum, ama aranızda tanımadığınız biri duruyor. Benden sonra gelen O'dur. Ben, O'nun çarığının bağını çözmeye bile layık değilim. Bütün bunlar Şeria Nehri'nin ötesinde bulunan Beytanya'da, Yahya'nın vaftiz ettiği yerde oldu. Yahudiler Tevrat'tan dini temizlik, gusül (yıkama) ve bir tür vaftize ilişkin kurallar öğrenmişlerdi. Yıkama kuralları, manevi kirliliğin arıtılmasını simgelerken, vaftiz, Yahudi asıllı olmayan Yahudilerin arınmasına ilişkindi; çünkü Yahudiler diğer ulusları kirli görüyorlardı. Bu durum Yahudi heyetinin düştüğü hayreti açıklıyor: Sünnetli imanlıları nasıl ve ne hakla tövbeye çağırıyorsunuz? Yoksa halkın sorumluları bizler de mi kutsallıktan uzak, Allah'ın gazabına uğramış zavallılarız? Yahya'nın vaftizi, dindarlar için bir sürçme taşıydı ve halkı ikiye ayırdı. Birinci grup, Rableri'yle buluşmak üzere Mesih'i karşılamaya hazırlanan, tövbe vaftizini kabul edenlerden; diğer grup ise, Mesih'i tövbe vaftizi olmadan da karşılayabileceklerini sanan dindarlardan oluşuyordu. İkinciler, Mesih'in şeriat ve siyasete yönelik planlarla geleceğinden emindi. Karşı karşıya bulunduğu imtihanı başarıyla veren Yahya heyete, Hakkınız var, ben önemli birisi değilim dedi. Sadece suyla vaftiz ediyorum. Tüm eylemlerim Gelmekte Olanı simgelemektedir. Ardından halk topluluğunun önünde, Hepiniz önünde duranı görmeyen körleri andırıyorsunuz! dedi. Mesih aranızdadır. Gün, kurtuluş günüdür, tövbe edin!

99. Halkı dehşet içinde bırakan bu duyurudan sonra Yahya, Mesih'in kim olduğunu açıkladı: Benden önce var olup benden sonra gelecek olan O'dur. Bu, Mesih'in öncesizliğine ilişkin açık bir tanıklıktı. Mesih gerçi aramızda bizden biri gibi yaşayan sıradan bir insandı, ama O aynı zamanda öncesizden beri var olan göksel ve tanrısal bir varlıktı.
Yahya, Ben O'nun kölesi bile olmaya layık değilim dedi. O zamanın adeti uyarınca, eve bir misafir geldiğinde, hizmetçi misafirin ayaklarını yıkardı.
100. Bu söz topluluğu şaşkına döndürdü. Birbirlerine bakarak, Bu yabancı kimdir? Allah nasıl insan suretine girer? Koskoca Yahya nasıl olur da bu yabancıyı çarığının bağına dahi çözmeye layık olamaz? dediler. Belki de Yahudi heyeti Yahya'nın çıldırdığı kanaatine varıp onun yanından ayrıldı. Öte yandan Yahya'nın öğrencileri Mesih'in görkemli bir şekilde başkent Kudüs'te görüneceğini sandılar. Bu olay Ürdün'ün batı yakasında değil, Yahudi Yüksek Kurulu'nun yetki alanı dışına çıkan doğu tarafında, Kral Herodes'in bölgesinde meydana geldi. Bundan ötürü heyet Vaftizci'yi tutuklayarak Kudüs'e götürmedi.
101. Rab İsa Mesih, bize gerçek bir insan ve gerçek bir Tanrı olarak geldiğin için sana şükrederiz. Seni yüceltir ve önünde secde ederiz, çünkü bizim bir yakınımız oldun.
102. Öylesine alçak gönüllüydün ki, Yahya'dan başka kimse seni tanıyamadı. Kutsal Ruhunun irşadında seni izleyebilmeyi bize öğret.
103. Yahudi Yüksek Kurulunun heyeti önünde Yahya'nın Mesih'e ilişkin en önemli tanıklığı ne oldu?
Yahya ertesi gün İsa'nın kendisine doğru geldiğini görünce şöyle dedi: İşte dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu! Kendisi için, Benden sonra biri geliyor, o benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı dediğim kişi işte budur.
Yahudi heyeti Kudüs'e döndükten sonra da Vaftizci ile alay etmekten geri kalmadı. O ana kadar Yahya, Mesih'in harmanda buğdayını eleyen çiftçi misâli halkını anmaya gelen bir reformcu olduğuna inanıyordu. Mesih bu anlamda öfke dolu bir Rabdi ve elinde baltası, çürük ağaç arayan bir oduncuyu andırıyordu.
104. O yüzden, Mesih artık aramızda! deyince, öğrenciler korkuya kapıldılar. Dehşet içinde günahlarını hatırlamaya çalışıp, her an üzerlerine düşmesi gereken tanrısal cezayı beklemeye koyuldular. Mesih Yahya'nın yanına geldiğinde, otuz yaşlarında bir gençti. Ondan kendisini vaftiz etmesini istedi.
105. Mesih'in tevazu karşısında şaşkına dönen Yahya, O'ndan kendisini bağışlayarak affetmesini istedi. Ama Rab, her türlü doğruluğun yerine gelmesi için ısrarlıydı.
İşte o zaman Yahya Kutsal'ın, insanları yargıyla yok etmek için değil, onların günahını yüklenmek amacıyla geldiğini anladı. Kendi vaftizine gelince, bu sadece Mesih'in gerçek vaftizini simgeliyordu. Yahya, Rab İsa'nın şahsında Eski Antlaşma'nın öfke ve lanetini Yeni Antlaşma'da sevginin aldığını gördü,

106. Ertesi gün İsa Yuhanna'nın yanına geldiğinde, Yahya eliyle işaret ederek, Bakın! dedi, Açın gözlerinizi, işte O karşınızda duruyor! Karşılarında sakın sakın duran genç, dünyanın biricik umudu, beklenen Rab'bin bizzat kendisiydi.
107. Öte yandan Yahya, halkta Mesih'e ilişkin yanlış tasavvurlara son vermek arzusunda idi. O, asla siyasi, dünyalık hedefler için dünyaya gelen biri değildi. Yahya, Mesih yerine, Allah Kuzusu'ndan söz etti. O, dünyanın günahını yüklenirse de kutsal kalacaktı. Yahya'nın tanıklığı Kutsal Kitap'ın zirvelerinden birini teşkil eder. O, Mesih'in canını başkaları uğruna feda etmeye gelen Kurtarıcı olduğunu kavramıştı. Dahası, O'nun bu kurtuluşunun sadece Eski Antlaşma halkıyla sınırlı kalmayacağını açıkça biliyordu: Dünyanın günahını kaldırmaya gelen Allah Kuzusu.
108. Mesih Allah Kuzusu olarak dünyamıza geldiği günden itibaren biz insanlardan yalnızca acı çekti. Buna rağmen O, kirlileri reddetmedi, gururluları huzurundan kovmadı. Omuzlarındaki yükün ağırlığını bildiğinden onları sevdi, nihayet uğurlarında canını feda etti. Vaftizcinin tanıklığını duyan halk, karşılarında duran gence hayretle baktı. Belki de kendi kendilerine, Tek bir insan nasıl tüm dünyanın günahını yüklenebilir? diye sordular. Allah'ın buyruğu doğrultusunda İsa aracılığıyla tuhaf bir olayın gerçekleşeceğini sezmekteydiler. Bu genç dedi Yahya Benden daha üstündür, çünkü O benden çok önce (öncesizden bu yana) vardır.
109. Bu tanıklık uyarınca Mesih, bizi Allah ile barıştırmak üzere ölmek için bedene giren tanrısal Söz'dür. Çarmıh üzerindeki ölümü, bize O'nun eşsiz sevgisini gösterdi.
110. Dünyanın günahını kaldıran Allah'ın kutsal Kuzusu, bize acı. Allah'ın bedene giren Oğlu, günahlarımızı bağışla. Suçlarımızdan utanmayan mütevazı Nasıralı, bizleri kendini feda etmek derecesinde sevdiğin için sana tapırız. Hamdolsun, yargılayan, yok eden biri değil, Allah'ın engin yürekli Kuzusu olarak yanımıza geldin. Senin bu eşsiz bağışını çevremizdeki insanlara bildirmemizin için bize bilgelik ver.
111. Allah'ın Kuzusu ne anlama geliyor?
Ben O'nu tanı mıyordum; ama İsrail'in O'nu tanıması için ben suyla vaftiz ederek geldim. Yahya tanıklığını şöyle sürdürdü: Ruh'un güvercin gibi gökten indiğini, O'nun üzerinde durduğunu gördüm. Ben O'nu tanı mıyordum. Ama suyla vaftiz etmek için beni gönderen, Ruh'un kimin üzerine inip durduğunu görürsen, Kutsal Ruh'la vaftiz eden O'dur dedi. Ben de gördüm ve Tanrı'nın Oğlu budur diye tanıklık ettim.
Aralarındaki akrabalığa rağmen, Vaftizci, İsa'yı daha önce görmemişti. Yahya otuz yaşına bastığında, Allah onu, Rab'bin yolunu hazırlamaya çağırdı. Vaftiz, insanların Rab'bi karşılamak için arınmaları anlamına geliyordu.
112. Allah, Vaftizci ile kişisel olarak konuştu ve ona, kendisinden önce hiç bir insanın görmediği bir şeyi göreceğini müjdeledi: Kutsal Ruh'un inişi. Bütün Eski Antlaşma peygamberleri Kutsal Ruh tarafından esinlenmişlerdi, oysa Mesih, Kutsal Ruh'un doluluğunu taşıyordu. Bu vahyin ardından Vaftizci, Mesih'in yolunu gözledi. Günlerden bir gün ikisi Ürdün Nehri'nde karşı karşıya geldiler. Bir anda gökyüzü açıldı, Kutsal Ruh, Allah'ın bizzat kendisi, barış ve esenliğin simgesi olan güvercin şeklinde belirdi. Bu güvercinin sadece İsa'nın başına konması, bu Nasıralı gencin gelmiş geçmiş tüm

peygamberlerden üstün olduğunun açık bir deliliydi. Yahya bir an ürperdi; karşısında duran kişi, Rab'bin kendisi, yolunu hazırladığı ezeli Kurtarıcı'ydı.

113. Yahya Mesih'i, Kutsal Ruh'u veren biri olarak tanımişti. Mesih'le kendisi dışında kimse Kutsal Ruh'u görmemişti. Yahya bu eşsiz olayı bir sır olarak saklamak yerine çevresinde yaydı. Duyun, görün! dedi, Rab geldi! O, ne yargılıyor, ne de yok ediyor. Tam tersi, sevgi ve cömertlikle dolu. Bu Nasıralı İsa sıradan bir insan değil, Allah'ın Kutsal Ruh'la dolu Oğlu. Bu tanıklığının, halkın bağnazları gözünde açık bir kâfirlik olduğunun farkındaydı; ama o diğer taraftan Kutsal Ruh'un yalnızca Allah'ın güçlü Oğlu'na gelebileceğinden de emindi. Bu duyurusuyla Yahya Mesih'in geliş amacını açıklamış oldu: Tövbe edenleri Kutsal Ruh'la vaftiz etmek. Allah, Ruh'tur, Oğlu ise bedene giren Ruh.
114. Değerli kardeşim, sen de Kutsal Ruh'la dolu musun? Mesih'in kendi yaşamındaki gücüne tanık oldun mu? Ancak Mesih'in kurtulmalığına imanın sayesinde gerçekleşecek olan günahlarının affi neticesinde bu güce kavuşacaksın. Allah'ın diri Oğlu tüm imanlılarına olduğu gibi sana da ruhsal bağışlar armağan etmek istiyor.
115. Kutsal Allah'ın diri Oğlu, bizim uğrumuzda tevazu gösterip günahlarımızı yüklediğin için sana tapınır, şükrederiz. Günahlarımız, senin çarımhtaki kurtulmalık ölümün aracılığıyla bağışlandı. Seni sevenlerin tümüne bağışladığın Kutsal Ruh'un gücü için de sana şükrederiz. Günahlarında uyuyanları uyandır.
116. Ertesi gün Yahya yine öğrencilerinden ikisiyle birlikteydi. Oradan geçmekte olan İsa'ya bakarak, İşte, Tanrı kuzusu! dedi. İki öğrenci onun söylediklerini işitince, İsa'nın ardından gittiler. İsa arkasında dönüp ardından geldiklerini görünce, onlara, Ne arıyorsunuz? diye sordu. Onlar da, Nerede oturuyorsun, Rabbi? dediler. Rabbi öğretmenim anlamına gelir. İsa, Gelin, görün dedi. Gidip O'nun nerede oturduğunu gördüler ve o gün O'nunla kaldılar. Saat dört sularıydı.
117. İsa, Allahın bedene girmiş sözü, yaşama dolu ve ışık kaynağı olan tanrılığın kendisidir. Müjdeci Yuhanna, İsa'nın kişiliğini ve özünü böyle tanımlıyor. Yuhanna O'nun hizmet ve eylemlerini de anlatıyor. O, evrenin yaratıcısı, Allah'a ilişkin yeni bilgiyi başıslayan kişi ve şefkatli Baba'dır. İsa'ya ait tüm bu sıfatları özetlercesine o, İsa hakkında Tanrı kuzusu ifadesini de kullanıyor. Müjdeci, Mesih'in özünü ve kaynağını açıklarken, O'nun amacını ve hizmetini anlatıyor.
118. Mesih, Allah'ın bir kurbanı olarak boğazlanmak üzere insan oldu. Allah, dünyanın günahını kaldırsın ve bizleri yarıdan kurtarsın diye kendi biricik Oğlu'nu feda etti. Bu kurbanı O bizzat diledi ve kutsadı. Pavlus şöyle diyordu: Allah insanların suçlarını saymayarak dünyayı Mesih'te kendisiyle barıştırdı ve barıştırma sözünü bize emanet etti (II. Korintliler 6:19). Tanrı kuzusu ifadesini anlamak çağımız için kolay değil; zira suçlarımıza kefaretsiz diye artık hayvan kurban etmiyoruz. Fakat Eski Antlaşma'nın kurban yasaları üzerinde biraz düşünen kişi hızla şu tanrısal ilkeyi görür: Kan akıtılmaksızın bağış yoktur.
119. Oysa Allah günahlarımızın cezasını, kanımızı akıtarak almadı; kirliliğimiz için biricik Oğlu'nu feda etti. Doğru ve Kutsal, asi ve günahkârların uğruna öldü. Allah'ın Oğlu, biz suçlular aklanıp göksel

Babalarının çocukları olsunlar diye kurban edildi. O halde hep birlikte yere kapanıp bizim uğrumuzda derin sevgiden kaynaklanan böylesine büyük bir kurban bağışlayan Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'u yüceltelim.

120. İki öğrenci, Tanrı kuzusunun içerdiği derin anlamı ilkin kavrayamadılar; ama onlar Vaftizci'nin bu Tanrı Kuzusuna nasıl baktığını gördüler, İsa'yı tanımak istediler. Çünkü O'nun Rab olduğunu, dünyayı yargılayacağını ve aynı zamanda tüm insanların kurbanı olarak sunulacağını duymuşlardı. Vaftizci'yi dikkatle dinleyen bu iki öğrencinin kafasından geçen düşünceler bunlardı. Sorularına kesin bir cevap bulabilmek için saygıdeğer öğretmenlerini bırakarak İsa'nın ardı sıra gittiler. İsa Yahya'nın öğrencilerini kapmadı. Vaftizcinin kendisi öğrencilerini Mesih'e yöneltti ve öğrenciler de kendiliklerinden İsa'nın şahsını ve hedefini öğrenmek istediler.
121. İsa onlardaki bu istek ve arzunun farkına vardı, onlara döndü. O'nun sevgi ve lütf dolmuş çehresini gördüler bu esnada, İsa'nın Yuhanna İncilinde aktarılan ilk sözünü duydular: Ne arıyorsunuz? Rab, gerçeğin peşinde olan bu iki gence uzun bir vaaz çekmedi, vakit darlığından ötürü onları reddetmedi de. Tam tersine, yüreklerinden geçeni, kafalarını meşgul eden düşünceleri dile getirmeleri için onlara fırsat verdi. Sen ne arıyorsun, kardeşim? Hayatının hedefi nedir? İsa'yı mı arıyorsun? Tanrı Kuzusu'nun mu peşi sıra gidiyorsun? Düşüncelerinin odak noktası O mudur? Yüceyi, okul imtihanlarına çalıştığından daha çok çalış. Çünkü dünyanın günahını kaldıran, yalnızca Allahın Oğlu'dur.
122. İki öğrenci İsa'dan, kendisine yolda eşlik etmeleri için izin vermesini dilediler. Çünkü yüreklerini meşgul eden sorular, yolda sorulacak türden basit, sıradan sorular değildi. İsa onlara, Gelin, görün dedi. Gelin, birlikte çalışıp inceleyelim demedi. Gözünüzü açın, benim kim olduğumu, işlerimi görün. Allah'ın yeni görünümüyle kavrayacaksınız. İsa'yı görmek, yaşantımızı ve düşüncelerimizi kökünden değiştirir. Mesih, düşüncelerinin odak noktası, umudunun gayesi olmak istiyor. Gel, gör. Öğrenciler O'nun yanına geldiler, O'na baktılar ve diğer öğrencilerle birlikte itiraf ettiler: ... Biz de O'nun yüceliğini, Baba'dan gelen, lütf ve gerçekle dolu olan biricik Oğul'un yüceliğini gördük.
123. İki öğrenci İsa'yı izleyip gün boyu O'nun yanında kaldılar. Bunlar birer lütf saatleriydi. Göğün yüreklere yerleşmesi ne yücedir! Öğrencilerden biri olan Müjdeci Yuhanna bu kutlu günün, yaşamında bir dönüm noktası oluşturduğunu itiraf etti. Yuhanna bu esnada İsa'nın kim olduğunu, Kutsal Ruh'un ilham ve görüm gücüyle idrak etti. Rabbi, onun imanını kabul etti, onu akladı ve İsa'nın vaat edilmiş Mesih olduğu gerçeğini ona bildirdi. Bu saat, iki öğrenci için yeni bir yaşamın başlangıcıydı. Rab'in ışığı senin yüreğini de aydınlattı mı? Sürekli İsa'yı izliyor musun?
124. Ey Kutsal Allahın Kuzusu! Seni yüceltiriz, çünkü sen dünyanın günahını yüklendin, bizleri Allah'la barıştırdın. Bizleri reddetme, seni izlememizi sağla. Sana sonsuza dek hizmet edebilmemiz için günahlarımızı bağışla ve yüceliliğini bizlere göster. Yahya'yı işitip İsa'nın ardından giden iki kişiden biri Simun Petrus'un kardeşi Andrey'a'dı. Andrey'a önce kendi kardeşi Simun'u bularak ona, Biz Mesih'i bulduk dedi. Mesih, meshedilmiş anlamına gelir. Andrey'a kardeşini İsa'ya götürdü. İsa ona baktı, Sen Yuhanna'nın oğlu Simun'sun. Kefas diye çağrılacaksın dedi. Kefas, Kaya anlamına gelir. Petrus'un kardeşi Andrey'a, Taberiye Gölü kıyısındaki Beytsayda Köyü'nden bir balıkçıydı.

125. Sayısız günahlarından tövbe etmek için Vaftizcinin yanına geldi. Onun yanında Mesih'in gelişini bekliyordu. O, Vaftizcinin tanıklığına güvenerek İsa'nın peşi sıra gitti ve O'nun gizli yüceliğini gördü. Yüreği sevinçle doldu; bunu kendisi için saklayamadı, hemen kardeşini aramaya koyuldu. Caddelerde yabancılarla bu konuda konuşmaktansa, derhal kardeşi Simun'un yanına koştu. Onun, sonsuz doğruluğa susamış, Allah'ı arayanlardan biri olduğunu biliyordu. Büyük kardeş Andrey'a, gayretli kardeşini görür görmez ona daha ilk nefeste haberi verdi: Vaat edilen Kurtarıcı, Allah Kuzusu Rab Mesih'i bulduk. Petrus, sanırsız, biraz ihtiyatlı ve kuşkulu; ama Andrey'a onu rahat bırakmadı. Çünkü Nasıralı da Mesih'in yüceliğini görmüştü. Sonunda kardeşini ikna etti. Yüreği kuşkulu da olsa Petrus ona eşlik ederek İsa'nın yanına gitti.
126. Mesih onun gelişini Ruh'ta önceden görmüştü. Simun içeriye girdiğinde Mesih onu ismiyle çağırdı; bununla onun yüreğini, içindeki duygu ve planları, günahları ve şüpheleri bildiğini gösterdi. Simun'a -kaya anlamına gelen- Petrus adını verdi. Mesih aceleciliğiyle tanınan Petrus'un gerek geçmişini, gerek bugününü, gerekse de geleceğini daha o gelmeden biliyordu. Çünkü Rab, yüreklerde olanı bilir, kendisine açılan yüreği tanır. Petrus Mesih'in kim olduğunu açıkça gördü, kendisini O'nun sevgisine teslim etti. Böylelikle İsa, büyük bir sabır ve sürekli bir lütufla, değişken ve kararsız bir avcı olanı sağlam ve sabit bir kayaya dönüştürdü. Simun kendiliğinden ne doğru, ne de faydalı biriydi. O ancak Mesih'te kilisenin temeli olabilirdi. Şurası da var ki, İsa'nın ilk öğrencisi Petrus değil, kardeşini O'nun huzuruna getirmek için arayan Andrey'a'dır.
127. O gün kardeşini İsa'ya götüren tek öğrenci değildi Andrey'a. Andrey'a'ya eşlik eden diğer öğrenci de kardeşini İsa'ya yöneltti. Müjdeci Yuhanna ne bu öğrencinin, ne de kardeşinin adını belirtiyor. Ancak Yuhanna'nın İncilindeki üslubundan, onun kendisinin ve kardeşinin (Yakup) adını gizlediğini biliyoruz.
128. Petrus İsa'nın huzuruna gelen ne ilk, ne de ikinci öğrenciydi; ilk iki öğrenci Andrey'a ve Yuhanna idi; kilise onlarla başladı. Yuhanna İncilin ilk ayetlerinde gözlemlediğimiz güzellik, yeni bir çağı müjdeleyen güneş ışınlarını andırıyor. Mesih'e iman edenler, bencil insanlar değillerdi; onlar kardeşlerini Rab'be götürdüler. Onlar caddelerde, sokaklarda müjdeleme toplantıları düzenlemediler; akrabalarını, yakınlarını arayarak Kurtarıcıya götürdüler. Tanrısızların, politik hevesleri olanların değil, Allah'ı özleyen, tövbekâr ve ezik yürekli insanların peşine düştüler, onları Rab'de birliğe çağırdılar.
129. Buradan öğreniyoruz ki, kurtuluş müjdesini, coşkulu bir ataklıkla değil, Mesih'le karşılaşmış olmamızdan kaynaklanan sevinç dürtüsüyle çevremize aktarabiliriz. İlk öğrenciler ne bir ilâhiyat okulu açtılar, ne de yaşam öykülerini kaleme aldılar.
130. Onlar yaşadıkları olaylara dudaklarıyla tanıklıkta bulundular. Mesih'i görmüşler, O'nun sözlerini duymuşlar, bedenine dokunmuşlar ve ruhunu hissetmişlerdi. O'na inanıyorlardı; çünkü O'nun eşsiz sevgisine bizzat tanık olmuşlardı. İşte bu somut birlikteliklerinden dolayı tanıklıkları güçlüydü. Sen de İsa'yla İncil'de karşılaştın mı? Arkadaşlarını, yakınlarını sevinç ve ısrarla O'na yönelttin mi?
131. Rab İsa, sana şükrederiz; çünkü sevgin yüreklerimizi dolduruyor. Seninle birlikte olmanın eşsizliğiyle bizleri hareketlendir; başkalarını da sana getirelim. Sabırlı bir sevgiyle seni müjdeleyebilmemiz için

bizlere güç ver. Cesaretle adına tanıklık yapabilmemiz için, içimizdeki her türlü tembelliği, korkuyu ve utannia duygusunu affet.

132. Ertesi gün İsa, Celile'ye gitmeye karar verdi. Filipus'u bulup ona, Ardımdan gel dedi. Filipus da Andrey'a ile Petrus'un kenti olan Beytsayda'dandı. Filipus, Natanyel'i bularak ona, Musa'nın Kutsal Yasa'da hakkında yazdığı, peygamberlerin de sözünü ettiği kişiyi, Yusuf'un oğlu Nasıralı İsa'yı bulduk dedi.
133. Natanyel Filipus'a, Nasıra'dan iyi bir şey çıkabilir mi? diye sordu. Filipus, Gel de gör dedi. Geçtiğimiz ayetlerde dört gün boyunca ardı ardına gerçekleşen olayları okuduk. İlk gün Kudüs'ten bir topluluk Vaftizci'nin yanına geldi. İkinci gün Yahya İsa'nın Tanrı Kuzusu olduğunu duyurdu. Üçüncü gün İsa ilk dört öğrenciyi kazandı. Dördüncü gün Mesih Filipus ve Natanyel'i öğrencilerinin halkasına çağırdı.
134. Filipus Mesih'e kendiliğinden gelmedi; onu Mesih aradı. Rabbimiz her insanı kişisel bir yolla diri imana yönelir. Kuşkusuz Filipus daha önce Vaftizci'den Mesih'in ortalarında durduğunu duymuştu. İkinci gün Vaftizci'nin, İşte Tanrı Kuzusu diyerek İsa'yı göstermesi garibine gitmişti. Ama o, Rab'be yaklaşmaya cesaret edemedi. Evet, gerçi O'nu tanımak istiyordu, ama kendisini Tanrı ile birlikte olmaya layık görmedi. Bunun üzerine İsa ona ilerledi, tedirginliğini yok ederek ona, Kalk, ardım sıra gel dedi.
135. İsa'nın kendisine insan seçme hakkı vardı. Zira onları yaratan, seven ve kurtulmalıklarını ödeyen bizzat kendisiydi. Mesih'i seçip kabul eden biz değiliz; çok daha önce bizi gören, arayan, bulan ve hizmetine çağıran, O'dur. Çağrısız hiç bir izleme, Mesih'in emri olmaksızın hiç bir hizmet doğru ya da yararlı değildir. Rab'bin Egemenliğine ayrılmadığı halde hizmette bulunmaya kalkışan kişi gerek kendisine, gerekse başkalarına zararda bulunur. Oysa Mesih'in sesini duyup, anında O'na itaat eden kişiyi bizzat Mesih esirger, destekler, sonsuza dek onun sorumluluğunu yüklenir.
136. Mesih tarafından çağrılmasının ardından Filipus, müjdelemeye ilk çıkanlardan biriydi. Gidip arkadaşı Natanyel'i aradı, buldu ve diğer öğrencilerin kardeşlerini müjdelemeleri gibi, ona kilisenin yüce tanıklığını yaptı: Mesih'i bulduk. Mesih'i buldum demedi; kendisini alçakgönüllülikle diğerlerinin itirafına kattı. Görülüyor ki, Mesih, yanında kaldıkları süre zarfında öğrencilerine kendi yaşam öyküsünü anlatmış, kendisine Yusuf'un oğlu adını vermişti. Çünkü Yusuf O'nu oğul edinmiş, eğitmiş, büyütmişti. Mesih genellikle Beytlehem'deki doğumundan bahsetmedi; çünkü bu, Beytlehem'de yeni bir kralın doğduğunu Mecusilerden haber alan Herodes'i harekete geçirebilirdi. O zamanlar öğrenciler de bundan habersizdiler.
137. Natanyel'in derin bir Tevrat bilgisi vardı, Musa ve peygamberlerin kitaplarını sıkça araştırmıştı. Mesih'e ilişkin peygamberlikleri çok iyi biliyordu. Gelecek Olan'ın, Beytlehem'de, Davut soyundan doğacağını, halkın kralı olacağını biliyordu. Ama Mesih'in kimsenin tanımadığı Celileli Yusuf'tan doğması, akıl alacak iş değildi.

138. Dahası, Nasıra kaçakçılık, hırsızlık ve karışıklıklarıyla ün salmış bir yerd. Oturanların Nasıra adını verdikleri bu yerden Kutsal Kitap bahsetmediği gibi, hakkında bir vaat de yoktu.
139. Nasıra adını duyunca, Natanyel, orada, bundan birkaç yıl önce milliyetçilerin Roma idaresine karşı büyük bir ayaklanma çıkardıklarını, ama bu ayaklanmanın Romalılarca kanlı bir şekilde bastırıldığını hatırladı.
140. Oysa ne bu olaylar, ne de Kitap'a ilişkin gerçekler ilgilendiriyordu Filipus'u. Mesih'i bizzat gördüğünden dolayı sevinci büyüktü. Derin imanına dayanan coşkusu, Natanyel'in Kutsal Kitap'dan kaynaklanan kuşku ve direncini kırdı ona, Gel de gör dedi. İşte bu şiar, müjdelemede gerçeğe ulaştırıcı temel olmalıdır. İsa hakkında insanlarla boş tartışmalara girme, bunun yerine, kuşkusu olanları O'na davet et: gel de gör! Biz sana boş düşünceler değil, Rab olan kişiyi müjdeliyor, O'na tanıklık ediyoruz.
141. İsa, Natanyel'in kendisine doğru geldiğini görünce onun için, İşte, içinde hile olmayan gerçek bir İsraili! dedi. Natanyel, Beni nereden tanıyorsun? diye sordu. İsa, Filipus çağırmadan önce seni incir ağacının altında gördüm cevabını verdi. Natanyel, Rabbi, sen Tanrı'nın Oğlusun, sen İsrail'in Kralısın! dedi. İsa ona dedi ki, Seni incir ağacının altında gördüğümü söylediğim için mi inanıyorsun? Bunlardan daha büyük şeyler göreceksin. Sonra da, Size doğrusunu söyleyeyim, göğün açıldığını, Tanrı'nın meleklerinin İnsanoğlu üzerinde yükselip indiklerini göreceksiniz dedi.
142. İsa'nın kendisini yüreğinin derinine dek çok daha önce tanıdığını anlayan Natanyel korkudan titredi. Eski Antlaşma'nın tanrısal ölçeğine göre o imanlı sayılırdı. Çünkü Vaftizci Yahya'ya gelmiş, günahlarını açıklayıp tövbe etmişti. Tüm yüreğiyle göklerin egemenliğini ve doğruluğunu özlüyordu. O, kendiliğinden doğru biri olmayıp, kendisinin ve halkının günahlarından dolayı acı duymuş, yüreğinde çaresizliğini hissederek Allah'a, Mesih gelip bizi kurtarsın! diye haykırmıştı. İsa bu özlü duaya kulak verdi, incir ağacının altında secdeye varıp haykıranı aradaki mesafeye rağmen gördü ve bunu Natanyel'e de anlattı. Gizli olanı görme gücü, insan işi olmayıp tanrısal bir sıfattır. Tövbekâr Natanyel'i İsa reddetmedi, onun Tevrat'ta sağlam bir imanlı, yüreği ezik, Mesih'in yolunu gözleyen biri olduğunu belirterek akladı.
143. Bu tanrısal duyuru sayesinde Natanyel'in kuşkuları anında yok oldu, önünde duran Mesih'e itaat etti ve O'na, Kitap'ta geleceği vaat edilen Mesih'e ait lakaplarla hitap etti: Sen Tanrı'nın Oğlu'sun, sen İsrail'in Kralısın! Oysa, bu lakapları ağza almanın dahi ölümle sonuçlanabileceğini biliyordu; çünkü din alimleri ve Yahudi yüksek meclisi, Allah'ın bir oğlu olamayacağını, Allah'ın Baba, Mesih'in Oğul olduğunu söyleyen kişinin küfür işlemiş olduğunu söylüyorlardı. Böyle birisi aynı zamanda halkı da saptırmaktaydı. Aynı şekilde, bir insana İsrail'in Kralı demek, o kişiyi Kral Herodes'in işkencesine ve Roma idaresinin kovuşturmasına teslim etmek demektir. Ama Eski Antlaşma'ya göre samimi bir imanlı olan Natanyel sonunda ölüm de olsa, bu gerçekleri itiraf etti. Çünkü o, peygamberlerin duyurduğu vaatlerin gerçek olduğunu görmüştü ve kişinin insanlardan çok Allah'tan korkması gerektiğini biliyordu.
144. Mesih'i daha önce izleyen öğrencilerden hiç birisi O'na böylesi isimlerle hitap etmemişti. Şaşılacak olan, Natanyel'in kendisine verdiği bu ünvanları Mesih'in reddetmek yerine kabul etmesiydi. Mesih sürekli görünmeyen meleklerle çevriliydi. Bu melekler, O'nun mucizelerini Baba'ya sunmak için

üzerinde yükseliyor; elleri bereketlerle dolu olarak Oğul'a dönüyorlardı. Böylece Yakup'un rüyası olağanüstü bir şekilde gerçekleşmiş oldu. Nitekim Pavlus şöyle yazmıştı: Bizleri göklerdeki her türlü ruhsal bereketle kutsayan Rabbimiz İsa Mesih'in Babası olan Allah kutsal olsun.

145. Mesih'in doğumu ve vaftizinden itibaren gökler açıktır; halbuki gökler, daha önce, Allah'ın gazabından ötürü kapalıydı ve melekler ellerinde ateşten kılıçlarla kimse girmesin diye nöbet tutuyorlardı.

146. Oysa Allah'a götüren kapı şimdi Mesih'te ardına kadar açık önümüzde. Müjdeci Yuhanna burada ilk kez Mesih'in bir sözünü aktardı: Size doğrusunu söyleyeyim; lütuf çağı kişinin kendiliğinden anlayamayacağı kadar yüce ve derin olduğundan, O, sözünü bu tarzda vurgulamak gereği duymuştu. Bunun gibi, ne zaman Mesih sözüne size doğrusunu söyleyeyim diyerek başlarsa, oturup sakın kafayla O'nun ne anlatmak istediğini iyice düşünmemiz gerekir. Zira O, bu girişin ardından mutlaka aklın tasavvur edemeyeceği ruhsal bir duyuruda bulunur.

147. Kendi zatında açılan göğün duyurusundan sonra, İsa Natanyel'in tanıklığını düzeltmek gereği duydu. Ne ona, ne de büyüyen topluluğuna bir zarar gelmesini istiyordu. Evet, ben vaat edilen kral ve Allah'ın Oğlu'yum demedi. Tersine kendisini İnsanoğlu olarak adlandırdı.

148. Bu, İsa'nın kendisine vermiş olduğu eşsiz bir isimdir. O, sürekli Allah'ın Oğlu'ydu; oysa bedene girişi, O'nun şu an için geçerli olan ayrıcalığıydı. O, beden alarak insanlardan biri gibi oldu. Allah'ın Oğlu'nun bizi günahlarımız için Tanrı Kuzusu olarak ölmek üzere insan olması en büyük mucizedir. İnsanoğlu aynı zamanda Daniel kitabında adı geçen, Allah'ın tüm yargıyı kendisine verdiği esrarengiz kişiye delalet ediyordu. Natanyel bir anda İsa'nın sadece kral ve Allah'ın Oğlu değil, alemelerin yargıcı olduğunu da anladı. Öncesiz Allah insan bedeninde önlerinde duruyordu. İsa, kuşkulu, karamsar ve eleştirici imanlıyı böylece Allah'a imanın en yüksek derecelerine çıkardı.

149. Bu asla kolay olmadı; çünkü İsa otuz yaşlarında köylü bir gençti. Ama öğrenciler gerek O'ndaki gizli yüceliği, gerekse üzerlerindeki göğün açıldığını iman gözüyle gördüler. Allah'ın Oğlu, alemlerin yargıcı, önünde secde ederiz. Bizler ancak öfkeyi hakettik; ama lütfuna sığınarak senden bağış diliyor, arkadaşlarımıza merhamet etmen için yalvarıyoruz. Seni görüp tanıyabilmeleri, sevip sana iman edebilmeleri için Allah'ı arayan herkese bereketlerini saç.

150. İsa'nın Kana'daki Düğünde İlk Mucizesi

Üçüncü gün Celile'nin Kana Köyü'nde bir düğün vardı. İsa'nın annesi oradaydı. İsa ve öğrencileri de düğüne çağırılmışlardı. Şarap tükenince, İsa'nın annesi O'na, Şarapları kalmadı dedi. İsa, Anne, benden ne istiyorsun? Benim saatim daha gelmedi dedi. Annesi hizmet edenlere, Size ne derse onu yapın dedi. Yahudilerin geleneksel temizliği için ortaya konmuş, her biri seksenle yüz yirmi litre alan altı taş küp vardı. İsa hizmet edenlere, Küpleri suyla doldurun dedi. Küpleri ağızlarına kadar doldurdular. Sonra hizmet edenlere, Şimdi bundan alın, şölen başkanına götürün dedi. Onlar da götürdüler. Şölen başkanı, şaraba dönüşmüş suyu tattı. Bunun nereden geldiğini bilemedi, oysa suyu küpten alan hizmetkârlar biliyorlardı. Şölen başkanı güveyi çağırıp ona dedi ki, Herkes önce iyi şarabı, çok içildikten sonra da kötüsünü sunar. Ama sen iyi şarabı şimdiye dek saklamışsın.

151. İsa, öğrencilerini Vaftizci'nin çevresindeki tövbe vadisinden, kendisiyle birlikte bir düğün sevincine katılmaları için derin Ürdün Vadisi'ne geçirek Celile'nin dağına çıkarttı. Yaklaşık yüz kilometre süren bu yolculuk bize Eski ve Yeni Antlaşma arasındaki derin farkı gösteriyor. İmanlılar artık tutucu şeriatın gölgesinde değil, bir güneş gibi çevresini huzurla ısıtan İsa'nın huzurunda doğruluk sevincinde yaşıyorlardı. İsa Vaftizci gibi bir keşiş değildi; o nedenle tövbe vaizi Yahya'nın öğrencilerini alıp dünyalık bir şenliğe götürmesi, şaşılacak bir olaydı.
152. İsa öğrencilerine şarabı yasaklamadı. Çünkü O bize, insanı kirletenin ona giren şeyler değil, yüreğinden çıkan iğrenç düşünceler olduğunu öğretti.
153. İsa aynı zamanda keşişliği, dervişliği de reddetmedi, ama bunun bir yarar sağlayamayacağını da vurgulamaktan geri kalmadı. Zira kalplerimizin kirliliği yeni bir yaratılışa, yeniden doğuma ihtiyaç duyar. İncil sadece sarhoşluğu, ayyaşlığı yasaklar.
154. İsa düğüne tek başına gelmedi, öğrencilerini de getirdi. Natanyel'in kendisi Kana Köyü'ndendi. Anlaşıldığına göre İsa'nın annesi güveyin yabancıсыydı. Onlarla uzaktan akraba olması mümkündür. Yusuf'tan bu bağlamda asla söz edilmemesi, onun hayatta olmadığına işaret ediyor. Meryem, dul bir kadındı ve aileden sorumlu olan İsa'ydı.
155. İşte aralarındaki bu ilişkiden dolayı olsa gerek, Meryem O'ndan, akrabalarının ihtiyacını görmesini istedi. Oysa İsa, Ürdün Nehri'nden döndükten sonra, önceki İsa değildi artık. Vaftiz olana dek ailesinden sorumlu sıradan bir adamdı. Ama Kutsal Ruh, bundan böyle Allah'a hizmet etmesi için, O'nu dünyalık sorumlulğundan alıkoymuştu. Bu andan itibaren, ilk öğrencileri O'nu Tanrı Kuzusu olarak izleyeceklerdi.
156. O'nun sevgi ve itaatini iyi tanıdığından Meryem oğluna güvenmekte devam etti. Güveni onu boş çıkarmadı, çok geçmeden İsa'nın elinden ilk mucize gerçekleşti. Mesih'in sevgisine iman, Allah'ın kolunu harekete geçirir. İşte bu imanda Meryem, evdeki hizmetçilere, İsa kendilerine her ne derse yapmalarını emretti. O'nun her hangi bir yolla düğün sahiplerine yardım edeceğinden emindi. Onun evdeki hizmetçilere bu buyruğu, tüm imanlıların ve kiliselerin şiarı oldu: O size ne derse yapın. Keşke bütün imanlılar Meryem'in bu sözünü kavrasalar!
157. O, Ben ne dersem yapın değil, Hepiniz, O'na itaat edin dedi. İsa'nın sözüne itaat, büyük mucizeler gerçekleştirir.
158. Temizlik için kullanılan boş küplere altıyüz litre su dolduruldu. Bu da gösteriyor ki, düğüne katılanlar arınmak için bolca su kullanmışlardı. Ama şimdi onlar, Mesih'in huzurunda daha farklı bir arınmaya ihtiyaç duyuyorlardı. Kişi, Tanrı Kuzusu'nun düğününe ancak kusursuz bir arınmadan sonra katılabilir.

159. Ancak Mesih'in amacı o an, şenliktekileri arındırmak değil, eğlenceye katılmaktı. İsa, temizlik suyunu yaratıcı gücüyle leziz bir şaraba dönüştürdü. Rabbimizin bu düğünde fani şarabı neden insanlara sunduğunu bilmiyoruz. Ama şunu biliyoruz ki, O'nun dökülen kanı, Tanrı Kuzusu'nun düğününe katılan tüm imanlıları arıtmaya yeter. Bu olay, Mesih imanlılarının sarhoş olup ayyaşlık yapabilecekleri anlamına gelmez.
160. Çünkü Kutsal Ruh buna asla izin vermez. Eski Antlaşma insanları da ayyaşlığı bilmezlerdi. Ayetlerde geçen şarabın bolluğu, göğün son bulmayan sevincine katılabilmeleri için Mesih'in tanrısal gücü ve yetkisiyle tüm insanların günahlarını bağışladığını sembolize eder. Rab'bin Sofrasında hepimiz, Mesih'in bizlerle olduğuna delalet eden ekmek ve şarabı şükürle alıyor, Mesih'in sevincindeki yerimizle günahlardan bağışa kavuşuyoruz.
161. İsa bu ilk mucizesini Celile'nin Kana Köyü'nde yaptı ve yüceliğini gösterdi. Öğrencileri de O'na iman ettiler. Bundan sonra İsa, annesi, kardeşleri ve öğrencileri Kefernahum'a gidip orada birkaç gün kaldılar. Öğrenciler Mesih'in yaratıcı gücünü, doğa üzerindeki yetkisini şaşkınlıkla gözlemlediler, O'nun Allah tarafından yollandığına iman ettiler.
162. Onlar için şarap o kadar önemli değildi. Bu mucize, Mesih'in gücünü gösteren bir belirtiydi sadece. Böylece, onlar Mesih'e güven duydular. İman, büyümek için vakte, anlayış için ruhsal itaate muhtaçtır. Mesih'in işlerine bakar, sözleri hakkında derinden düşünürsen, iman etmesini öğrenebilirsin. İsa ailesinden tam anlamıyla ayrıldı. Allah'a hizmet edebilmek için dünyalık görevlerinden koptu. Ama bu, O'nunla annesi ve kardeşleri arasındaki ilişkiyi ortadan kaldırmadı.
163. Onlar kendiliğinden ayrılanaya kadar, bir süre annesi ve kardeşlerinin kendisine eşlik etmelerine izin verdi. İsa'nın kardeşleri Kana'daki mucizeye çok şaşkırdılar. O'nunla birlikte Celile Gölü kıyısındaki Kefernahum kentine indiler. Öğrenciler ise, O'na sonuna dek iman ettiler.
164. Rab İsa Mesih, bizleri seninle birlikteliğin sevincinde kalmak üzere düğüne davet ettiğin için sana şükrederiz. Günahlarımızı bağışla, bizleri Kutsal Ruhunla doldur ki, seni izleyebilelim ve sen nasıl canını çokları uğrunda feda ettiysen, bizler de doğruluk ve sevgi ruhunda yaşayıp çevremize ışık olabilelim.
165. Yahudilerin Fısıh bayramı yakındı. İsa da Kudüs'e gitti. Tapınağın avlusunda sığır, koyun ve güvercin satanlarla orada oturmuş para bozanları gördü. İpten bir kamçı yaparak hepsini, koyunlar ve sığırlarla birlikte tapınaktan kovdu, para bozanların paralarını döktü ve masalarını devirdi. Güvercin satanlara, Bunları buradan kaldırın, Babamın evini pazar yerine çevirmeyin dedi. Öğrencileri, Senin evin için gösterdiğim gayret beni yiyip bitirecek diye yazılmış olan sözü hatırladılar.
166. İsa, büyük bayram (Fısıh) dolayısıyla, Allah'ın öfkesinin kendilerine dokunmadan geçmesi için kurbanlar kesmek üzere, dünyanın dört bir yanından gelmiş binlerce Yahudinin toplandığı Kudüs'e çıktı. Kan dökülmeksizin bağış, barış olmaksızın doğru bir tapınma olamaz. Bu nedenle İsa, Ürdün Nehrinde dünyanın günahını omuzlarına alarak kaldırmış, Allah'ın gazabını yüklediğini simgeleyen

vaftiz ölümünü onların yerine kabul etmişti. Genç İsa, yüreğinde Allah'ın Seçilmiş Kuzusu olduğunu biliyordu.

167. Kubbelerle bezeli kentin şatafatlı tapınağının revaklarına girdiğinde, binanın ihtişamı O'nu asla etkilemedi. İnsanları Allah ile barıştırmak, tüm insanların kurtuluşu için kendi kanını feda etmek düşüncesiyle meşguldü. Ama tapınakta ibadet edilebilecek sakin bir ortamın bulunmaması O'nu şaşırttı. Tapınağın içi çarşamba pazarını andırıyordu; ortalığı toz duman götürüyor, ineklerin böğürtüsü, kesilecek hayvanların çıkardıkları canhıraş sesler tacirlerin yaygaralarına karışıyordu. Öte yandan hacıların ödemeleri gereken vergi için, yabancı paraları Yahudi parasına çeviren sarraflar da ortalığı birbirine katıyorlardı.

168. Tapındaki bu gürültü patırtı ve ticari işgüzarlık; doğruluğun, Allah'ın lütfunun kişisel çabalar ve işlerle elde edilebileceğine dair insanoğlundaki egemen kanaatin bir simgesiydi.

169. Hacılar, kurbanları ve bağışlarıyla doğruluğu satın almak istiyorlardı. Bencil ve ikiyüzlü işleriyle kendilerini kurtaramayacaklarını bilmiyorlardı. O an İsa'yı ilahi bir gazap aldı. Doğru ibadet için olan gayreti, O'nu hayvan satıcılarını kovup sarrafların masalarını yıkmaya sevketti. İsa'nın bir insana vurduğunu okumuyoruz. Ama elindeki kamçı, yüceliği önünde kırılmayan, tövbe etmeyen, mallarına, oruçlarına, sünnetlerine güvenip yan yatan kibirlilerin üzerine inecek Allah'ın gazabının habercisiydi. Allah katında doğru tek bir insan yoktur; herkes saptı, bozuldu. Kişinin çaresizliğini hissedip Kutsal'a kendisini teslim etmesinden başka, yeryüzünde Allah'ı hoşnut edebilecek bir başka ibadet yoktur.

170. İnsanların tanrısal kutsallığa değer vermemeleri İsa'yı kederlendirdi. İbadeteki bu yüzeysellik, aldırışsızlık ve cehalet, yürekleri ve akılları kaplamış karanlığı gösteriyordu.

171. Oysa bu insanlar uzun yıllardan beri şeriatın sahibiydiler. İşte o anda, İsa'yı tanrısal öfke ve gayret aldı, ibadet merkezini temizlemek istedi; çünkü O, merkez nasılsa, çevresinin de öyle olacağını, önderlerin halktan çok daha farklı olamayacağını biliyordu. Bundan dolayı, ibadet merkezi olan tapınağı ve insanın Allah'a karşı tutumunu kökünden değiştirmek istedi.

172. Yahudiler İsa'ya, Bunları yaptığına göre, bize nasıl bir mucize göstereceksin? diye sordular. İsa şu cevabı verdi: Bu tapınağı yıkın, üç günde onu yeniden kuracağım. Yahudiler, Bu tapınak kırkaltı yılda yapıldı, sen onu üç günde mi kuracaksın? dediler. Ama İsa'nın sözünü ettiği tapınak, kendi bedeniydi. İsa ölümden dirilince öğrencileri bu sözü söylediğini hatırladılar, Kutsal Yazı'ya ve İsa'nın söylediği bu söze iman ettiler.

173. Rahipler, tapınakta olan bitenleri, satıcıların patırtısından haber almışlardı. Koşar adım İsa'nın yanına gelerek, Bu işi yapmak yetkisini sana kim verdi? Seni kim gönderdi? dediler.

174. Elindeki yetkiye ilişkin bize bir delil göster. İsa'nın tapınağı temizlemesinden söz etmediler bile. Zira O'nun insani bir öfke değil, Allah'ın onuru ve meskeni için, gerçek tapınma ruhunu halka yeniden öğretmek amacıyla mücadele ettiğini anlamışlardı. Ama onlar gene de, O'nu harekete geçiren nedenleri O'nun ağzından duymak istiyorlardı. İsa'nın kendi dini kurumlarına başvurup izin almaksızın tapınağı düzeltmeye kalkışması, onları çileden çıkarmıştı. İsa, onların bir düşmanıydı artık.
175. İsa, ibadetdeki riyakârlıklarını o zaman yüzlerine vurdu. Tapınakta sözde kulluk edenlerin şamatası, kalabalık halk yığınları ve mal mülk, Allah'ın huzurunda sessiz bir ortamdan daha çok hoşlarına gidiyordu. İçeridekilerin cahilliği ve sundukları ibadetin yüzeyselliğinden, İsa, tapınağın yıkılacağını önceden sezdi. İnsanoğlunu düzenli ve belli kurallara bağlanmış ibadet değil, Allah'ın kurtarışıyla sağlanan yürek değişikliği esenliğe çıkarır.
176. İşte bu kurtarış Yahudilerin karşısında duruyordu. İsa gerçek tapınaktı ve Allah, Mesih'te insanların arasındaydı. Allah'ın meskeni, O'nun bedeniydi. Onlara sanki şöyle diyordu: Bedenimin tapınağını yıkın; çünkü Allah için gösterdiğim bu kıskançlığa dayanamıyorsunuz. Evet, sonunda bunu yapacak, bu gerçek tapınağı ortadan kaldıracaksınız. Ama ben bedenimi üç gün sonra yeniden diriltecek, mezardan kalkacağım. Sizler beni katledeceksiniz, ama ben diriym. Çünkü ben hayatın kendisi, bedene girmiş Allahım. Ölsem bile, sizler beni katledemezsiniz. İsa kapalı bir şekilde Yahudilere, dirileceğini duyurdu. O'nun dirilişi, bugüne dek yapmış olduğu mucizelerin en büyüğüdür.
177. Başrahibin temsilcileri İsa'nın vermiş olduğu bu simgesel örneği anlayamadılar; şaşkınlık içinde tapınağın altın kaplamalı kubbelerine, mermer sütunlarına baktılar. Kral Herodes'in kırkaltı yılda bina ettiği Tanrı evine İsa'nın küfrettiğini sandılar. Onlar İsa'ya taştan, halbuki İsa ise onlara kendi bedeninden söz ediyordu. İsa'nın daha hizmetinin başlangıcında yaşamış olduğu bu münakaşalar, daha sonra yalancı şahitlerin marifetiyle ve saptırılmış bir şekilde O'nun son mahkemesine sunulacaktı. Bütün bunlardan, Eski Antlaşma halkının büyük çoğunluğunun, Mesih'in başlattığı gerçek ibadeti anlayamadığı görülüyor.
178. Yeni dinin içerdiği derin anlamları öğrenciler bile ancak İsa ölüp dirildikten sonra kavrayabildiler. Oğulun nasıl bizim günahlarımıza kurtulmalık olarak öldüğünü ve bugün ise, ruhsal tapınağında, diri bir taş gibi aramızda durduğunu anladılar. Kutsal Kitap'ta İsa'ya ilişkin haberlerin farkına varıp sağlam bir imanla hep birlikte Allah'ın kutsal tapınağı olabilmeleri için Kutsal Ruh öğrencilerin yüreklerini ve zihinlerini aydınlattı.
179. Rab İsa, sen Allah'ın gerçek meskeni, O'nunla günahkârlar arasında köprüsün. Seninle birlikte yüce Tanrı'nın kutsal tapınağı olup Baba'yı sonsuza dek yüceltebilmemiz için, bizlere tövbe ve tapınma ruhu ver, senin doluluğunla dolabilmemiz için bize yardım et.
180. Fısıh bayramında İsa'nın Kudüs'te bulunduğu sırada yaptığı mucizeleri gören birçokları O'nun adına iman ettiler. Ama İsa bütün insanların yüreğini bildiği için onlara güvenmiyordu. İnsan hakkında kimsenin O'na bir şey söylemesine gerek yoktu. Çünkü, kendisi insanın içinden geçenleri biliyordu. Fısıh bayramında ibadet merkezi olan Kudüs'e kalabalık topluluklar geldi. Onların hepsi, atalarını Allah'ın yargısından koruyan kuzuyu düşünüyorlardı. Kesilen kurbanların etlerini birlikte yediler. Allah tarafından atanan Kuzu olan İsa, Kudüs'e gelip büyük mucizeler gerçekleştirdi.

181. Sevgisi ve gücü herkese göründü. Halk O'nu ilgi ile izlemeye başladı, adı dillerdeydi. Herkes birbiriyle fısıldaşıyordu: Acaba bu bir peygamber mi?...Eliya olmasın?...Acaba Mesih'in kendisi mi? Birçokları yanına gelip O'nun Allah'tan geldiğine iman ettiler.
182. Oysa İsa, onların yüreklerini görmüştü. İçlerinden tek bir öğrenci seçmedi, tanrısal kökünü onlara açmadı. Ne O'nun tanrılığından haberdardılar, ne de geliş amacından. Hepsinin akli fikri dünyalık işlerdeydi. Roma boyunduruğundan kurtulmak, rahat bir yaşama kavuşmak istiyorlardı. Allah'la ilişkilerini de kendi doğrulukları üzerine bina etmişlerdi. Onlardan hiç birinin yüreği İsa'nın yabancıyı değildi. Bir tanesi bile Allah'ı aramıyordu. Onlar yürek doğruluğuyla Allah'ı arzulamış olsalardı, Ürdün Nehri'nde Vaftizcinin elinden vaftiz olurlar, günahlarını itirafla tövbe ederlerdi. Ama onlar kendilerini inkâr etmek niyetinde değillerdi.
183. İsa, senin de yüreğini, hayallerini, dualarını ve günahlarını biliyor. Senin iç dünyanın O'nun önünde açık; O, gerek düşüncelerini, gerekse onların kaynağını tanıyor, doğru ve arı bir yaşama olan özlemini hissediyor. Ne zaman kibrinden vazgeçip Kutsal Ruh'la dolarak tövbe edeceksin?
184. Yahudilerin Nikodim adlı bir önderi vardı. Ferisilerden olan bu adam bir gece İsa'ya gelerek, Rabbi, senin Tanrı'dan gelmiş bir öğretmen olduğunu biliyoruz.
185. Çünkü Tanrı kendisiyle birlikte olmadıkça, hiç kimse senin yaptığın bu mucizeleri yapamaz dedi. İsa ona şu karşılığı verdi: Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Allah'ın Egemenliğini göremez. Topluluk arasından, Nikodim adında gayet dindar ve Yahudi Yüksek Meclisi'nin yetmiş üyesinden biri olmasından dolayı saygın biri olan bir adam çıkageldi. O, Mesih'te işleyen Allah'ın gücüne inanıyordu. Belki de amacı, Meclisle İsa arasında bir köprü kurmaktı. Başrahabin yetkisinden ve halktan korkuyordu, İsa'nın kim olduğundan da tam emin değildi. Gecenin zifiri karanlığında gizlice İsa'ya geldi, bağlanmadan önce O'nu sınamak istedi.
186. İsa'ya "Rabbi" (öğretmen) diye hitap ederken o, İsa'yı çevresinde öğrencileri olan bir Tevrat öğretmeni olarak gören halkın görüşünü yansıtıyordu. O, İsa'nın Allah'tan geldiğini inkâr etmedi.
187. Çünkü İsa'nın olağanüstü işleri, yetkisinin kanıtıydı. İsa'ya şöyle dedi: Allah'ın bizzat seninle birlikte olduğuna, sana yardım ettiğine inanıyoruz. Sen belki de Mesih'sin. Son soruyu o açıkça telaffuz etmedi. Ama O'nunla yaptığı bu görüşmenin temel amacı, bu soruya bir cevap bulmaktı. İsa, gerçi onun sorularını cevapladı, ama kendisine uzanan eli tutmadı, kendisiyle Meclis arasında aracılık yapmak isteyen bu insana eğilim göstermedi. Ama aynı zamanda onun yüreğini, günahlarını ve doğruluğa olan hasretini gördü. Yardım edebilmesi için, önce ona ruhsal körlüğünü farketmesini gerekiyordu. Tüm dindarlığına rağmen Allah'ı tanımadığını ona bildirdi. Ona açıkça şöyle diyordu: Göksel Ruh'la yenilenmiş olanlar hariç, hiç bir insan Allah'ı kendiliğinden tanıyamaz.

188. Bu, mantıksal ikna metoduna dayanan tüm dini ders ve kuru inanç esaslarına, İsa'nın vermiş olduğu hükümdür. Çünkü Allah bilgisi ve O'nun doğruluğu, akıl yürütmeye, öğretilerle değil, yeniden doğmakla kazanılabilir.
189. Örneğin bir radyo cihazının düğmeleriyle ne kadar oynarsak oynayalım, ondan bir görüntü elde edemeyiz; çünkü radyo televizyon değildir. Allah'ın Egemenliği için de bu böyledir. Doğal insan tüm dindarlığına ve kişisel çabalarına rağmen Allah'ın Egemenliği'ne giremez. Bu, köklü bir ruhsal devrime, yepyeni bir yaratılışa ihtiyaç gösterir.
190. Nikodim, Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi? diye sordu. İsa şöyle cevap verdi: Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliğine giremez.
Nikodim, Allah hakkındaki bilgisinin bir hiç olduğunu yüzüne vuran İsa'nın cevabı karşısında şaşkına döndü. İkinci bir doğumdan habersizdi. İsa'nın cevabıyla alay edercesine, yaşlı biri nasıl olur da yeniden doğabilmek için yeniden annesinin rahmine girebilir diye itiraz etti. O bu kısır ve sadece maddeyi gören zihniyetinden dolayı, Allah'ın, Ruh'u aracılığıyla kendisine çocuklar doğurduğunu kavrayabilecek durumda değildi.
İsa, Nikodim'den hoşlandı. Allah'ın Egemenliğinden habersiz olduğunu kendisine itiraf ettirdikten sonra, insanoğlunun neden ancak ikinci kez doğduktan sonra Allah'ın Egemenliğine girebileceğini ona açıkladı.
191. Bu son derece önemli söze bizler de iman etmeliyiz; çünkü sözü edilen konu, Allah'la birlikte yaşamın biricik koşuludur. Yeniden doğmak ne anlama geliyor? Bu, sadece düşünce temelinde bir doğum olmadığı gibi, insanın kendi çabasıyla elde edebileceği bir doğum da değildir. Nitekim, kimse kendi kendisini doğuramaz. O halde yeni ruhsal doğumu başlatan, Baba Allah'tır. İkinci ve yeniden doğum bir lütuf olup, kişinin geçmiş yaşantısını düzeltmesi, kendisini toplumsal açıdan eğitmesi, yetkinleştirilmesi de değildir. Çünkü her insan daha çocukluğundan beri kötü olup, düzeltilmesi, iyileştirilmesi imkânsızdır. Yeniden doğum ise, Allahın yaşamının insana yerleşmesidir.
192. Yeniden doğum nasıl gerçekleşir? İsa Nikodim'e, onun su ve Ruh'la elde edildiğini bildirdi. Su ile, Yahya'nın vaftizini ve Kana düğünündeki temizlik küplerini kastediyordu. Eski Antlaşma döneminde her imanlı, bedensel temizlik ve vaftiz için kullanılan suyun, günahlardan arınmayı simgelediğini biliyordu. O nedenle İsa Nikodim'e dolaylı olarak sordu: Günahlarını itiraf edip vaftiz olmak için neden Yahya'ya gitmedin? Kişi, nefsinin inkâr etmeksizin Allah'ın Egemenliğine giremez. Mesih bir başka seferinde, Ardım sıra gelmek isteyen, kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip ardım sıra gelsin demişti. Kardeşim, sen de günahlarını açıkla, Allah'ın günahlarına vermiş olduğu ölüm hükmünü kabul et; çünkü sen bozüksün ve bunu yapmadığın takdirde yok olacaksın.
193. İsa, tövbe ve bağış için su vaftiziyle yetinmedi. Çaresizliklerini hisseden tövbekârlarda yeni bir yaşam yaratarak, onları Kutsal Ruh'la vaftiz etti. Mesih çarmıha gerildikten sonra, vicdanlarımızın O'nun değerli kanıyla artıldığını biliyoruz.
194. Tövbe eden imanlıda bu artıma, Kutsal Ruh aracılığıyla gerçekleşir. Kişi Kutsal Ruh'a itaat eder etmez, sonsuz yaşamla ve Ruh'un ürünleriyle dolar, doğru, Mesih'i izleyen yepyeni bir insan olur. Bu gelişim

birden olmaz, doğumdan önce annesinin karnında büyüyen cenin gibi, vakte ihtiyacı vardır. Böylece yeniden doğan imanlı, Allah'ın Babası olduğundan ve Mesih'te sonsuz yaşama kavuştuğundan adı gibi emindir.

195. İsa, vaazlarının temel hedefi olarak Allah'ın Egemenliğini gösterdi. Bu egemenlik nedir? Bu, siyasal, ekonomik bir güç topluluğu olmayıp, yeniden doğanların, Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'taki birliğidir. Kendilerini Mesih'e teslim ettiklerinden dolayı, bu Kutlu Ruh onlara yerleşir. Onlar, Allah'ın mülkü olduklarını, yüce Sahiplerinin buyruklarına uymaları gerektiğini bilirler.
196. Rab İsa Mesih, beni yalnızca engin lütfun sayesinde yeniden doğduğum, ruhsal gözümü açtığın için sana şükrederim. Sen beni sevginde pekiştiriyorsun. Günahlarını görüp itiraf edebilmeleri ve suçlarından tiksiniş Kutsal Ruh'unun kuvvetiyle, akıtılmış olan değerli kanının temelinde yenilenmeleri için çevremde seni gerçekten arayan insanların da gözlerini aç. Onlar da seninle birlikte sonsuz yaşama girsinler.
197. Bedenden doğan bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur. Sana, Yeniden doğmalısınız dediğime şaşma. Yel dilediği yerde eser; sesini iştirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruh'tan doğan her adam da böyledir. İsa Nikodim'e her insanın muhtaç olduğu köklü değişimi açıkladı. Bu değişim, bedenle ruh arasındaki ayırım kadar büyüktür.
198. Beden sözcüğü Yeni Antlaşma'da, Allah'tan koparak düşen insanların doğası anlamına geliyor. Onlar, kötülükle kaynaşmış, meyilleri dünyaya olanlardır. O açıdan beden sadece insan cismini değil, aynı zamanda asilerin ruhunu, zihniyetini de ifade eder. Çünkü Allah'tan kopmuş insan her açıdan bozuktur. Nitekim Mesih, Kötü düşünceler yürekten çıkar diyor. Allah'ın Egemenliğine girmeye layık tek bir insan bile yoktur; çünkü insanoğlu çocukluğundan beri kötü ve çevresinde kötülük kaynağıdır.
199. Ruh sözcüğü ise, Kutsal Ruh, daha doğrusu Allah anlamına geliyor. O, doğruluk, arılık, güç, sevgi ve görkem doludur. Kutsal Allah, kötü insanları aşağılamadı, tersine onların bedenlerini, Ruh'tan doğan ruhtur ifadesinin kendisinde gerçekleşmiş olduğu Mesih'le yendi. İkinci doğumun amacı da zaten, Rab'bin Ruhu'nun bedensel şehvetleri öldürmesidir. Ancak bu takdirde, çağrılı olduğumuz gerçek için yaşayabiliriz. Sen de bedeninin boyunduruğundan kurtulup yeniden doğdun mu? Yoksa, hâlâ arzu ve şehvetlerinin kölesi misin?
200. İsa Nikodim ile yumuşak bir tarzda üçüncü kez konuşarak ona, kendisinin, Yüksek Meclis üyelerinin, İbrahim oğullarının ve hatta bütün insanların yeniden doğmaları gerektiğini, bunun kutsal ve zorunlu bir görev olduğunu söyledi. Aksi takdirde yok olacaklardı. Kusursuz bir değişim ve köklü bir yenilenme olmaksızın, Allah'ı tanıyamaz, O'nun Egemenliğine giremezsin.
201. Esen rüzgârın sesini dinlediğin oldu mu? Yeniden doğanlar, esen rüzgârı andırırlar. Nasıl esen rüzgâr, yukarıdan gelip toprağa girmeden tekrar dönüyorsa, yukarıdan doğanlar da toprakta gömülü kalmadan Babalarına döneceklerdir. Nasıl esen yel, sesiyle varlığını hissettiriyorsa, yeniden doğanları diğerlerinden ayıran belirti, Kutsal Ruh'un sesidir. Unutmamak gerekir ki, doğal insan ruhundan değil,

bu dünyayla ilgisi olmayan içimizdeki Kutsal Ruh'tan söz ediyoruz. O, imanlılarda, Allah'ın sesi ve gücüdür. Bu kutsal Ruh senin yüreğine de yerleşti mi?

202. Nikodim İsa'ya, Bunlar nasıl olabilir? diye sordu. İsa ona şöyle cevap verdi: Sen İsrail'in öğretmeni olduğun halde bunları anlamıyor musun? Sana doğrusunu söyleyeyim, biz bildiğimizi söylüyoruz, gördüğümüze tanıklık ediyoruz. Sizler ise bizim tanıklığımızı kabul etmiyorsunuz. Sizlere yeryüzüyle ilgili şeyleri söylediğim zaman inanmazsanız, gökle ilgili şeyleri söylediğimde nasıl inanacaksınız? Gökten inmiş olan İnsanoğlu'ndan başka hiç kimse göğe çıkmamıştır.
203. Nikodim İsa'nın açıklamalarında rüzgârın esintisini andıran bir şeyler hissetti, yüreği tanrısal çekimin etki alanına girdi; ama akli bu gerçeğin derinliğini kavrayamadı. O yüzden kekeleyerek, Böyle bir doğum nasıl gerçekleşebilir, bilmiyorum dedi. O bu itirafıyla çaresizliğini belirtti. İsa ise onu gerçeğe adım adım götürmek için sözüne devam etti: Sen, halkının saygın bir öğretmeniyken yanıma geldin; diğerleri ise, daha zeki olduklarını sanıyorlar, benimle oturup konuşmaya tenezzül etmiyorlar. Oysa sen onlardan çok daha üstünsün. Ama ne var ki, sen dahi Kutsal Ruh'un özünden ve amaçlarından habersizsin. Tüm ibadetleriniz, kurbanlarınız, şeriatı tutmak için gösterdiğiniz çabalar boşunadır; çünkü sizler Allah'ın Egemenliğine ilişkin en basit ilkeyi tanımıyorsunuz.
204. İsa üçüncü kez o önemli sözü tekrarladı: Sana doğrusunu söyleyeyim. Daha önce de belirttiğimiz gibi, bu sözü her okuyuşumuzda, İsa'nın yeni ve önemli bir duyuruda bulunacağını biliriz. İsa, sözlerinin yetersizliğinden değil, anlayışımızın yavaşlığından ve tembelliğinden dolayı bu gibi tekrarlarla bulunuyor.
205. Nikodim'e sunulan öğretilerde geline yeni aşama nedir? Konuşmanın bu noktasında İsa, tekil "ben" kipinden çoğul "biz"e geçiyor, kendisini Kutsal Ruh'un sesiyle birleştiriyor. İsa ve Allah birdir; İsa O'nun bedene girmiş sözüdür. İsa, her insanın tanımadığı, bilmediği bir öğretilerde bulunuyor, Kutsal Ruh'a birliktelikte görmüş olduğu sırlara tanıklıkta bulunuyor. İmanla O'nun bu tanıklığını kabul etmeli ve bağlanmalıyız.
206. İsa'nın her insandan daha iyi bildiği neydi? O, Allah'ı tanımış, O'na Baba demişti. İşte İsa'nın bu sırrı, Kutsal Ruh olmaksızın, tutucu kafalarımıza asla giremez. Mesih Babası'ndan geldi, tekrar O'na döndü; gökten indi, gene oraya çıktı.
207. Allah ile insanlar arasındaki kopukluk O'nda son buldu; çünkü Allah'ın Ruhu O'nda beden alıp bu ayrılığı ortadan kaldırdı. Sonsuz Tanrı, artık korkulan, uzak biri değil, yakınımızda ve bizi seviyor. Ne var ki, insanlar Allah'ın gerçeğine ilişkin bu tanıklığı, Ruh'tan Doğan ile Babası arasındaki bu birliği anlayamadılar. Günahlı olduklarını göremedikleri için iman edemediler. İşledikleri günahlar için tövbe etmeleri gerektiğini, yeniden doğmalarının zorunlu olduğunu düşünemediler. Aksine, doğru ve anlayışlı olduklarını sandılar. Bundan dolayı Kutsal Üçlüğü tasarlayabilmeleri imkânsızdı.

208. Baba, Oğul ve Kutsal Ruh! Bizleri sevginin birliğinde yenileyip Gerçeğin çocukları kaldığın için sana secde ederiz. Sen, Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'a olan tanıklığın, kendi lisanımızda yayılıp çoklarımızın yeniden doğabilmeleri için keşke Ruh'un benim ve halkımın üzerinde de rüzgâr gibi esse!
209. Musa çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlunun da öylece yukarı kaldırılması gerekir. Öyle ki, O'na iman eden herkes sonsuz yaşama kavuşsun. Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, ama hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.
210. İsa Nikodim'e öğretişini sürdürerek, ona ruhsal doğumun, gerçek tövbe, zihinsel bir devrim olmaksızın ve kendisinin insanların yerine temsilci olarak öldüğüne iman etmeksizin mümkün olmadığını bildirdi. Bu gerçeği İsa Nikodim'e, halkının tarihinde gerçekleşmiş bir olay aracılığıyla açıkladı. Çölde yolculuk edenler Allah'a karşı söylenmiş, O'nun yöneltilerine isyan etmişlerdi (Sayılar 21:4-9). Bunun üzerine Allah bu isyanlarına ceza olmak üzere onlara kendilerini ısırın, yakan yılanlar salmıştı. Bu yüzden çokları ölmüştü.
211. O zaman Allah'a karşı günah işlediklerini anlamışlar, Musa'dan, gazabını üzerlerinden kaldırması için Allah katında aracılık etmesini istemişlerdi. Bunun üzerine Musa onlara, Allah'ın yok eden gazabını simgeleyen bakırdan bir yılan yapmalarını ve onu tanrısal öfkenin son bulunduğunu göstermek üzere halkın ortasına dikmelerini emretti. Allah'ın bu halka karşı vermiş olduğu cezanın bittiğini simgeleyen bu belirtiyeye bakıp Allah'ın lütfuna iman eden herkes, yılanların zehirinden korunup yaşayacaktı.
212. Havva'nın cennetteki deneyiminden bu yana yılan kötülüğün sembolüdür. Mesih geldiğinde insanlığın tüm günahlarını omuzlarına yükledi. Böylece günah nedir bilmeyen, bizim uğrumuza günahın kendisi oldu. İsa, çöldeki bakırdan yılan benzeyişini aldı. Ama nasıl bakır yılan zehir yok idiyse, Mesih de, bütün insanlığın suçlarını üstlenmesine karşın, suçsuz ve günahsızdı.
213. Allah'ın Oğlu dünyamıza parlak, görkemli bir tarzda gelmedi; acılar ve yaralarla dolu, şeriatın tüm lanetini yüklenmiş, alçakgönüllü bir insanoğlu olarak belirdi. O, insanlık doğasında insanların yerine ölmesini bildi. O'nun adlarından biri olan İnsanoğlu, kendisine onur veren bir ayrıcalıktır.
214. Kaldırılan yılanın tanrısal yargıyı simgelemesi benzerliğinde, çarmıha gerilen Mesih de tanrısal öfkenin söndüğünü bildirdi. Allah, bizler O'nun elemeleri ve ölümüyle kurtulalım diye, insanlığın tüm hükmünü O'na yükledi. O'nun gerilmek üzere çarmıha kaldırılışı, Allah'ın öfke ve yargısının sona erdiğini simgeliyordu.
215. Çölde kaldırılan yılanı, Allah'ın vadedine iman ederek bakan kişi, zehirli yılanlar kendisini soksa da şifa buluyor, ölmüyordu. Yılanlar onu defalarca soksalar bile, bu ona tesir etmiyordu. Lütfun simgesine güvenmek, imanlıya yaşam bağışlıyordu. Bunun gibi, bakışlarını çarmıha kaldırıp, çarmıha gerilene sarılan kişi, sonsuz yaşama kavuşur.

Mesih'le çarmıha gerildim;

şimdi ben yaşamıyorum, Mesih'tir bende yaşayan.

O'nun ölümü ölümüm, acıları acılarım, yaşamı yaşamımdır.

İmanla Mesih'in bu temsilcilik görevini kabul eden kişi,

sonsuz dek O'nunla birlikte yaşar.

Çarmıha Gerilene bağımız, bizi O'nun ölümden dirilişine de ortak ediyor.

Doğamız gereği hepimizin hükmü yok edilmektir.

216. Ama hamdolsun, İsa'ya bakmak, bizi yeniden doğurup tanrısal yaşama yerleştirmekle kurtarıyor.

Çarmıha Gerilenden başka Allah'a götüren yol yoktur.

İşte sadece bu yüzden Şeytan, sabah akşam öfkeyle kudurarak,

kurtuluşun temel ilkesine saldırıyor:

İsa'ya ve O'nun çarmıhına ilişkin tanrısal önbildiriye.

Tüm dünyanın kurtuluşu bu iki temel gerçek temelinde olabilir.

Allah sevgidir, O'nun merhameti uçsuz bucaksız bir umman gibidir.

İşte bu engin sevgi ve merhametinden dolayı O,

bu sefil ve kokuşmuş dünyayı kendi haline bırakmak yerine, sevdi, seviyor.

O, asi günahkârları reddetmedi, onlara acıdı.

Aklanmaları, doğru sayılabilmeleri için gerekli şartı yerine getirmek amacıyla O,

bu zavallılar uğruna kendisini feda etmeye hazırды. Oğul'un varlığı,

dünyanın kurtuluşu için vazgeçilmez bir zorunluluktur.

Allah'ın Oğlu olmaksızın, kurtuluş yoktur.

217. Kardeşim, bir arkadaşın için bir iki milyon lira bağışlamaya hazır mısın? Onun yerine hapse girer misin, ya da onun uğruna ölebilir misin? Belki, Onu gerçekten seviyorsam, seve seve! diyeceksin. Ama canını tiksindiğin bir düşmanın uğruna feda eder misin? Asla! İşte Allah'ın sevgisinin büyüklüğü burada; çünkü O, Oğlu'nu sadece doğruları, iyileri değil; günahlıları, asileri kurtarmak için de feda etti.

218. Mesih tüm dünyanın kurtuluşunu çarmıhta tamamladı. Sadece senin, benim kurtuluşumu değil, tüm halkların, cahil-kültürlü, yoksul-zengin, dindar-ahlaksız her insanın kurtuluşunu gerçekleştirdi. Çünkü onların hepsi, İsa'nın kurtulmalık kurbanına muhtaçtı. Kendiliğinden doğru tek bir insan bile yoktur. Mesih bütün dünyayı Babası ile barıştırdı, kurtuluşun ve günahlarının bağı bu sayede gerçekleşti.

219. Ne kadar şaşırırsak yeridir; kurtuluşa ilişkin bu gerçeği insan, ancak çarmıha gerilen Allah'ın Oğlu'na iman ettiği takdirde anlayabiliyor. Evet, dünyanın Kurtarıcısına olan imanına bağlıdır kurtuluşun. O'na iman etmediğin takdirde, Allah'ın gazabı senin üzerindedir; çünkü varlığın ve işlerin O'nun kutsallığı önünde kapkara meydana çıkacaktır. Kendisini doğrulardan sayan dindar öğretmen Nikodim bile bu sözü işitmek zorundaydı: Çarmıha gerilen tanrısal Oğul'a iman etmezsen, mahvolacaksın. Bu, onun için adeta bir şoktu.
220. Oysa çarmıhta sağlanan kurtuluşu kabul edip, utanç tahtasında kaldırılan Oğul'a inanan kişi, kutsanır ve gerçek yaşama kavuşur; onunla Allah arasında engel yoktur artık. Günahlarının affı için İsa'ya şükredecek misin? Sana göstermiş olduğu bu engin merhamet ve senin hakkında verilmiş ölüm ve utanç hükmünü kendi bedeninde taşımasından dolayı, sen de yaşamını O'na adayacak mısın?
221. İman eden sonsuza dek yaşar, Mesih'te kalan asla ölmez. Kaldırılan Mesih'e yüzünü çeviren kişi, sonsuz yaşam ümidinin sahibidir. Kutsal Ruh sana imanla yerleşir. Çarmıha Gerilene antlaşmaya girmeksizin yeniden doğum mümkün değildir, ayetlerdeki derin anlamı kavradıysan, İncil'in özetini ve özünü kavramışsın demektir.
222. Göksel Baba, biz suçluların yerine biricik Oğlu'nu feda ederek gösterdiği sonsuz sevgin için önünde secde; günahlarımızı ve cezamızı bizim yerimize yüklenip bizi senin öfkenden kurtaran Mesih için sana şükrederiz. İşte, şükrederek, tapınarak ve imanla Çarmıha Gerilene bakıyoruz; çünkü günahlarımızı bağışladın, sen dünyayı kendinle barıştırdın. Sonsuz yaşama kavuşabilmeleri için başkalarına da bu kurtuluş müjdesini duyurmamıza, lütfuna tanıklık yapmamıza yardım et.
223. Tanrı, Oğlu'nu dünyayı yargılamak için dünyaya göndermedi, dünya O'nun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi. O'na iman eden yargılanmaz, iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır. Çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir. Yargı da şudur: dünyaya ışık geldi; ama insanlar ışığın yerine karanlığı sevdi. Çünkü yaptıkları işler kötüydü. Kötülük yapan herkes ışıktan nefret eder ve işleri açığa çıkmasını diye ışığa gelmez. Ama gerçeği uygulayan kişi, yaptıklarını Tanrı'ya dayanarak yaptığı belli olsun diye ışığa gelir.
224. Vaftizci, insanları yargılayan, kötü meyve veren ağaçları halkın ortasından kesip çıkaran, buğdayı Allah'ın gazap harmanında kalburdan geçiren bir Mesih müjdelemişti. Oysa İsa, Nikodim'e, ateşle yakmak üzere değil, dünyayı kurtarmak için geldiğini söyledi. Hamdolsun, merhametli bir Kurtarıcımız var. Vaftizci de, Mesih'in temsilcilik görevini kavrar kavramaz, O'na Tanrı Kuzusu dedi.
225. Allah engin sevgisinde Mesih'i sadece Yahudiler için değil, bütün dünyayı kurtarsın diye gönderdi. Dünya sözcüğünün ayette üç kez tekrar edilmesi, kendilerinden başka diğer bütün ulusları necis hayvanlar olarak gören Yahudiler için bir şoktu.

226. Oysa Allah, İbrahim oğulları kadar diğer halkları da seviyordu. Zira kimse kimseden daha üstün değildir, herkes yargıyı haketti. Ama Mesih bizi kurtarmaya geldi, yargılamaya değil. O, daha hizmetinin ilk anından beri, tüm insanların yerine Allah'ın yargısını yüklenmek için, çarmıhta kaldırılan yılan olmaya hazırды. İşte çarmıhın bu evrenselliği Yahudi halkı için bir sürme taşı oldu. Tanrımızın katında ırkçılığa yer yoktur.
227. Bunun ardından Mesih küçük bir cümleyle derin bir gerçeği dile getirdi: Oğul'a iman eden yargılanmaz. Bu sözün önünde ahiret korkusu yok oluyor. Allah'ın bize öfkesinden dolayı korkuyor, günahlarımız için hakettiğimiz ceza yüzünden titriyoruz. Fakat Mesih'e iman bizi tamamen kurtarıyor. İsa'ya iman ettiğin takdirde sen son yargıdan azadesin.
228. Mesih'le sağlanan kurtarışı reddedip, Allahın kurtarışına ihtiyacı olmadığı zannıyla,

Tanrı Kuzusu'na sonsuz bir imanla bağlanmayan kişiye,

zavallı bir ruhsal kör olup,

kendisi için hazırlanmış bu bağıştan kopar.

Mesih'in gücüne kendisini açmayan kişi özünü,

Allah'ın çarmıha gerilen

Oğlu'nu yücelten Kutsal Ruh'un ışığına kapar.

229. Mesih'in ölümünü küçümseyen ya da onu inkâr eden kişi, Allah'a isyan etmektedir; çünkü o, kendi kendisini aklayabileceğini sanmaktadır. Böyle birisi hem Allah'tan habersizdir, hem de kendisinden. Bütün işlerimiz eksik olup, hepimiz Allah'ın yüceliğinden mahrumuz. Hepimiz sadece reddedilip helâk olmayı hakettik.

230. İsa, kimi insanların neden kurtarışını reddettiklerini de açıkladı. Onlar günahı Allah'ın doğruluğundan daha çok seviyorlar;

o yüzden dünyanın ışığı olan

Mesih'ten kaçıyorlar, gizleniyorlar;

çünkü günahlarından ayrı düşmek istemiyorlar.

Oysa Mesih yürekleri tanıyor,

kötü düşüncelerimizin kaynağını

bir başkasından öğrenmeye ihtiyacı yok.

O, insanların işlerine kötü dedi.

Özünde doğru tek bir insan bile yoktur.

231. Kimse kendiliğinden iyi işler yapamaz. Düşüncelerimiz, sözlerimiz, işlerimiz çocukluğumuzdan beri kötü.

İşte bu sözler, Nikodim'e dokundu.

Onun Ferisi gururunu ortadan kaldırmak,

Tanrı Kuzusu'na tövbe ederek bağlanmasını

sağlamak için Mesih onu sevgisinden

kaynaklanan bu sözlerle yargıladı.

232. İsa devamla ona, Mesih'e iman etmeyen bir insanın kötülüğü sevip iyilikten nefret ettiğini, çünkü günahlarına yapışarak bozuk biri olduğunu itiraf etmek istemediğini açıkladı.

İnsanların çoğunluğu ikiyüzlüdür,

günahlarını dindarlık maskesi ardında gizlerler.

Bilerek ya da bilmeyerek

Mesih'ten nefret ederler;

çünkü Mesih'in her ışıktan daha keskin

ve etkili ışığı geçmişimizi,

yüreğimizin içini gözler önüne serer.

Kardeşim, günahını İsa'ya itiraf ettin mi?

Azgınlığını itiraf etmediğin takdirde

ikinci kez doğman imkânsızdır.

233. Yüreğini Allah'ın ışığına aç; aydınlanır, arınır, kutsanırsın. Çünkü Tanrı Kuzusuna iman seni kusursuz bir biçimde arıtacaktır. Ama günahlarını gizlersen, bu, Kurtarıcını sevmediğini, O'nu reddettiğini gösterir. Çaresizliğini gör, bozukluğunu itiraf ederek Kurtarıcı Mesih'e iman et, sonsuza dek yaşayacaksın.

234. İmanı yaşamak, gerçeği uygulamaktır. Tanrısal gerçeği kabule hazır olmak, yenilenmemizin ilk şartıdır. Sadece aklıyla değil, tüm benliğiyle Mesih gerçeğine giren kişinin huyu, ahlakı, davranış biçimi de değişir. Böylece yalancılar doğru, hainler sadık olur. Yeniden doğanlar, eskiden iyi değillerdi; ama onlar tüm kötülüklerini açıkça itiraf ettiklerinden, Allah da onların günahlarını bağışladı, onları arıtıp kutsamaya başladı, onlara kendi sevgisinin gücünü bağışladı. Böylece onlar da kendi Kutsal Ruh'unun işlerini görebilirler. Mesih'e iman edenlerde esenlik işlerini yapan bizzat Allah'tır.
235. Biz, iyi işleri inkâr etmiyoruz. Ne var ki, bunlar bizden değil, Allah'tan kaynaklanıyor. Bu açıdan övünmeye hakkımız yok. İyi işlerimiz Allah'ın bize bir lütfudur. Bu gerçeği kavramak, kişinin salih amellerine dayanan kişisel doğruluk yalanından döndürür. Mesih'in kanı ve ruhsal yeniden doğumla elde edilen lütuf doğruluğuna yüreklerimizi açar. Mesih'te sabit kalan tüm yenilenenler, Allah'ı hoşnut ederler, çünkü yaşamları tümüyle O'nun sevgisine ibadet, lütfuna şükürden ibarettir. Yeniden doğum ve kutsallıkta yaşam, Allah'ı hoşnut kılan ibadettir.
236. Rab İsa, dünyanın yargısını yüklediğin için sana şükreder, sana imanda bağlılığımız sayesinde bu yarıdan kurtulduğumuz için huzurunda tapırız.

Sen bizleri Allah'ın gazabından kurtardın.

Önünde bütün günahlarımızı itiraf ederiz.

İçimizde günaha karşı her eğilimden bizi arıt,

yaşamamızın tümüyle Göksel Baba'ya secde

ve ibadetten ibaret olması için içimizde

Kutsal Ruh'un bütün meyvelerini yarat.